

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα	Σελίδα
	I Ανακοινώσεις	
	Επιτροπή	
2004/C 92/01	Ισοτιμίες του ευρώ	1
2004/C 92/02	Ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο — Πρόληψη της εγκληματικότητας στην Ευρωπαϊκή Ένωση [COM(2004) 165 τελικό]	2
2004/C 92/03	Κατάλογο των ονομασιών των γεωγραφικών ενότητων που είναι μικρότερες από το κράτος μέλος, που αναφέρονται στο άρθρο 51 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1493/1999 και που μπορούν να χρησιμοποιηθούν (επιτραπέζιοι οίνοι) [Δημοσιευμένη σε εφαρμογή του άρθρου 28 (α) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 753/2002]	12
2004/C 92/04	Τελική έκδοση του συμβούλου ακροάσεων στην υπόθεση COMP/M.3083 — GE/Instrumentarium [συνταχθείσα σύμφωνα με το άρθρο 15 της απόφασης 2001/462/ΕΚ, ΕΚΑΧ της Επιτροπής της 23ης Μαΐου 2001 για τα καθήκοντα του συμβούλου ακροάσεων σε ορισμένες διαδικασίες ανταγωνισμού (ΕΕ L 162 της 19.6.2001, σ. 21)] ⁽¹⁾	29
2004/C 92/05	Γνώμη της συμβουλευτικής επιτροπής για τις συγκεντρώσεις εκδοθείσα κατά την 118η συνεδρίασή της στις 12 Αυγούστου 2003 για σχέδιο απόφασης σχετικά με την υπόθεση COMP/M.3083 — General Electric/Instrumentarium ⁽¹⁾	30
	Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα	
2004/C 92/06	Μέρος 1.2 των κανόνων της ΕΚΤ για θέματα προσωπικού, το οποίο περιλαμβάνει τους κανόνες επαγγελματικής συμπεριφοράς και επαγγελματικού απορρήτου	31
	Ευρωπαϊκό Ίδρυμα Επαγγελματικής Εκπαίδευσης	
2004/C 92/07	Προϋπολογισμός του Ευρωπαϊκού Ίδρυματος Επαγγελματικής Εκπαίδευσης για το Οικονομικό έτος 2004	35

Ανακοίνωση αριθ.

Περιεχόμενα (συνέχεια)

Σελίδα

II Προπαρασκευαστικές πράξεις

.....

III Πληροφορίες

Επιτροπή

2004/C 92/08	Πληροφορίες σχετικές με την πρόσκληση υποβολής υποψηφιοτήτων εν όψει της σύστασης «Ευρωπαϊκού φόρουμ ενέργειας και μεταφορών» (2001/C 205/06) — Ανανέωση των μελών του «Ευρωπαϊκού φόρουμ ενέργειας και μεταφορών»	36
2004/C 92/09	2004 — Πρόσκληση υποβολής προτάσεων στον τομέα της κοινοτικής συνεργασίας σε θέματα πολιτικής προστασίας	37
2004/C 92/10	2004 — Πρόσκληση υποβολής προτάσεων στον τομέα του κοινοτικού μηχανισμού για τη διευκόλυνση της ενισχυμένης συνεργασίας στις επεμβάσεις βοήθειας της πολιτικής προστασίας	38
2004/C 92/11	Προσκλήσεις υποβολής προτάσεων στον τομέα της κοινοτικής συνεργασίας σε θέματα πολιτικής προστασίας: μηχανισμός — ασκήσεις	39

I

(Ανακοινώσεις)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ισοτιμίες του ευρώ ⁽¹⁾

15 Απριλίου 2004

(2004/C 92/01)

1 ευρώ =

Νομισματική μονάδα		Ισοτιμία	Νομισματική μονάδα		Ισοτιμία
USD	δολάριο ΗΠΑ	1,1912	LVL	λετονικό λατ	0,6492
JPY	ιαπωνικό γιεν	129,39	MTL	μαλτέζικη λίρα	0,4252
DKK	δανική κορόνα	7,4443	PLN	πολωνικό ζλότι	4,7935
GBP	λίρα στερλίνα	0,668	ROL	ρουμανικό λεί	40 780
SEK	σουηδική κορόνα	9,1868	SIT	σλοβενικό τόλαρ	238,5
CHF	ελβετικό φράγκο	1,552	SKK	σλοβακική κορόνα	40,165
ISK	ισλανδική κορόνα	87,75	TRL	τουρκική λίρα	1 645 073
NOK	νορβηγική κορόνα	8,272	AUD	αυστραλιανό δολάριο	1,6156
BGN	βουλγαρικό λεβ	1,9463	CAD	καναδικό δολάριο	1,6009
CYP	κυπριακή λίρα	0,586	HKD	δολάριο Χονγκ Κονγκ	9,2989
CZK	τσεχική κορόνα	32,16	NZD	νεοζηλανδικό δολάριο	1,8747
EEK	εσθονική κορόνα	15,6466	SGD	δολάριο Σιγκαπούρης	2,0025
HUF	ουγγρικό φιορίνι	253,90	KRW	νοτιοκορεατικό γουόν	1 378,81
LTL	λιθουανικό λίτας	3,4528	ZAR	νοτιοαφρικανικό ραντ	7,8591

(1) Πηγή: Ισοτιμίες αναφοράς που δημοσιεύονται από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ

ΠΡΟΛΗΨΗ ΤΗΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ

[COM(2004) 165 τελικό]

(2004/C 92/02)

1. ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΚΑΙ ΟΡΙΣΜΟΙ

1.1. Το νομικό και πολιτικό ιστορικό

Η **συνθήκη του Άμστερνταμ**, που ετέθη σε ισχύ τον Μάιο του 1999, καθιέρωσε νομική βάση για τις ενέργειες πρόληψης της εγκληματικότητας σε επίπεδο ΕΕ. Το άρθρο 29 ορίζει ότι «στόχος της Ένωσης είναι να παρέχει στους πολίτες υψηλό επίπεδο προστασίας εντός ενός χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης». Ως ένα από τα μέσα για την επίτευξη αυτού του στόχου αναφέρεται και η καταπολέμηση της εγκληματικότητας, «οργανωμένης ή μη».

Μέχρι την έναρξη ισχύος της συνθήκης του Άμστερνταμ, τον Μάιο του 1999, η προσοχή που αποδιδόταν στις πολιτικές πρόληψης της εγκληματικότητας σε επίπεδο ΕΕ είχε περιοριστεί κυρίως στην πρόληψη του οργανωμένου εγκλήματος. Το «Σχέδιο δράσης για την καταπολέμηση του οργανωμένου εγκλήματος» του 1997⁽¹⁾ προσδιόρισε ορισμένους τομείς προτεραιότητας για την πρόληψη του οργανωμένου εγκλήματος, ενώ το πρόγραμμα δράσης της Βιέννης⁽²⁾ (Δεκέμβριος 1998) περιελάμβανε και αυτό ειδικά μέτρα προς αυτή την κατεύθυνση.

Το **Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Τάμπερε**, τον Οκτώβριο του 1999, επιβεβαίωσε τη σημασία που έχουν οι αποτελεσματικές πολιτικές πρόληψης του εγκλήματος στην Ένωση, με τα συμπεράσματα αριθ. 41 και 42⁽³⁾ που ζητούν τα εξής:

«— να συμπεριληφθούν οι πτυχές της πρόληψης του εγκλήματος στις δράσεις κατά του εγκλήματος καθώς και για την περαιτέρω ανάπτυξη των εθνικών προγραμμάτων πρόληψης του εγκλήματος. Θα πρέπει να αναπτυχθούν και να εντοπισθούν κοινές προοπτικές όσον αφορά την πρόληψη του εγκλήματος στην εξωτερική και την εσωτερική πολιτική της Ένωσης και να ληφθούν υπόψη κατά την προπαρασκευή νέων νομοθετημάτων

— θα πρέπει να αναπτυχθούν ανταλλαγές των “βέλτιστων πρακτικών”, θα πρέπει να ενισχυθεί το δίκτυο των εθνικών αρχών που είναι αρμόδιες για την πρόληψη του εγκλήματος καθώς και το δίκτυο συνεργασίας μεταξύ των εθνικών οργανώσεων πρόληψης του εγκλήματος, και θα πρέπει επίσης να διερευνηθεί η δυνατότητα δημιουργίας ενός προγράμματος με κοινοτική χρηματοδότηση το οποίο θα αποβλέπει στους ίδιους στόχους. Οι πρώτες προτεραιότητες της συνεργασίας αυτής θα πρέπει

να είναι η εγκληματικότητα των νέων, των πόλεων και η εγκληματικότητα που έχει σχέση με τα ναρκωτικά.».

Στις 29 Νοεμβρίου 2000, η Επιτροπή υπέβαλε **ανακοίνωση** στο Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο με τίτλο «Η πρόληψη της εγκληματικότητας στην Ευρωπαϊκή Ένωση: Σκέψεις για κοινές κατευθυντήριες γραμμές και προτάσεις για κοινοτική χρηματοδοτική στήριξη»⁽⁴⁾. Η ανακοίνωση αυτή αποτέλεσε το πρώτο βήμα της Επιτροπής προς την επισήμανση τομέων προτεραιότητας όσον αφορά την πρόληψη της εγκληματικότητας σε επίπεδο ΕΕ και τη συμβολή στην ανάπτυξη μιας αποτελεσματικής στρατηγικής της ΕΕ. Μετά την προαναφερθείσα ανακοίνωση σημειώθηκαν σημαντικές εξελίξεις, όπως η δημιουργία του «Ευρωπαϊκού φόρουμ για την πρόληψη του οργανωμένου εγκλήματος»⁽⁵⁾, η σύσταση του «Ευρωπαϊκού δικτύου πρόληψης του εγκλήματος»⁽⁶⁾ και η έκδοση απόφασης του Συμβουλίου για τη θέσπιση προγράμματος συγχρηματοδότησης σχεδίων συνεργασίας μεταξύ των κρατών μελών (Ιπποκράτης)⁽⁷⁾.

Επιπλέον, με το 6^ο κοινοτικό πρόγραμμα-πλαίσιο ETA (Έρευνα και Τεχνολογική Ανάπτυξη), εισήχθη ειδικό θέμα έρευνας για την πρόληψη του εγκλήματος. Τούτο θα συμβάλει, μεταξύ άλλων, στον καθορισμό κοινών μέσων για την εκτίμηση της έκτασης και της φύσης του κοινού εγκλήματος, την αξιολόγηση των στρατηγικών μείωσης του εγκλήματος και την ανάλυση μακροπρόθεσμων απειλών.

Όπως η ανακοίνωση του 2000, έτσι και η παρούσα ανακοίνωση υπογραμμίζει την πρωταρχική ευθύνη των κρατών μελών στον τομέα της πρόληψης, δεδομένου ότι η εγκληματικότητα των νέων, η εγκληματικότητα των πόλεων και η εγκληματικότητα που συνδέεται με τα ναρκωτικά σημειώνονται σε τοπικό επίπεδο. Προκειμένου να στηριχθούν αποτελεσματικά οι προληπτικές ενέργειες στα κράτη μέλη, να αποφευχθεί η άσκοπη επανάληψη ενεργειών και να χρησιμοποιηθούν αποδοτικότερα οι πόροι, πρέπει να αναληφθούν ορισμένες ενέργειες συνεργασίας σε επίπεδο ΕΕ.

Το **σχέδιο συνταγματικής συνθήκης** που κατήρτισε η Συνέλευση για το μέλλον της Ευρώπης επαναβεβαιώνει, με το άρθρο III 173, την ανάγκη να συνεχιστεί η επαρκής απόδοση προσοχής στην πρόληψη του εγκλήματος. Το εν λόγω άρθρο ορίζει ότι ευρωπαϊκός νόμος ή νόμος-πλαίσιο μπορεί να θεσπίζει μέτρα ενθάρρυνσης και στήριξης της δράσης των κρατών μελών στον τομέα της πρόληψης του εγκλήματος (με εξαίρεση την προσέγγιση των νομοθετικών και κανονιστικών διατάξεων).

1.2. Ορισμοί

1.2.1. Η έννοια του κοινού εγκλήματος

Η παρούσα ανακοίνωση περιορίζεται στην πρόληψη του μη οργανωμένου εγκλήματος. Η Επιτροπή θεωρεί ότι αυτές οι μορφές εγκλήματος μπορούν να ορισθούν ως κοινό έγκλημα διότι συμπεριλαμβάνουν όλο το φάσμα του εγκλήματος, δηλαδή αδικήματα που διαπράττονται συχνά και των οποίων τα θύματα προσδιορίζονται με ευκολία. Το κοινό έγκλημα αποτελεί την υπ' αριθμόν ένα αιτία ανησυχίας των ευρωπαίων πολιτών⁽⁸⁾. Συνήθως διαπράττονται αδικήματα εις βάρος της περιουσίας και συχνά περιλαμβάνουν σωματική βία. Για παράδειγμα, διαρρήξεις σπιτιών, κλοπές από αυτοκίνητα, απλές επιθέσεις, ληστείες στο δρόμο, κ.ο.κ.. Αυτές οι μορφές αδικημάτων εμπίπτουν στους τρεις ευρείς τομείς προτεραιότητας που καθόρισε το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Τάμπερε: εγκληματικότητα των νέων, εγκληματικότητα των πόλεων και έγκλημα συνδεδεμένο με τη χρήση ναρκωτικών. Μια σημαντική διάσταση του κοινού εγκλήματος είναι ότι καταδεικνύει το περίγραμμα της συνήθους θυματοποίησης σε βάρος νοικοκυριών και πολιτών. Τούτο έχει συνέπειες για τις προληπτικές πολιτικές, ιδίως δε εκείνες που καταγίνονται περισσότερο με την άμβλυση της συνήθους ενόχλησης αυτού του τύπου αδικημάτων παρά με τη μείωση του αριθμού των εντυπωσιακών αδικημάτων, που διαπράττονται συχνότερα στον χώρο του οργανωμένου εγκλήματος⁽⁹⁾.

Εντούτοις, δεν θα πρέπει να υποτιμηθεί η σημασία του από την άποψη του οικονομικού κόστους για την κοινωνία⁽¹⁰⁾, ενώ θα πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι οι εκτιμήσεις για το κόστος ποικίλλουν ανάλογα με το κράτος μέλος⁽¹¹⁾. Εξάλλου, διάφορες μελέτες έχουν καταδείξει ότι αυτού του τύπου τα αδικήματα είναι συχνά το πρώτο βήμα για τους νέους να εμπλακούν σε σοβαρότερες μορφές εγκλήματος, του οργανωμένου συμπεριλαμβανομένου. Κάθε επένδυση, συνεπώς, στην πρόληψη του κοινού εγκλήματος εκτιμάται ότι συμβάλλει επίσης στην καταστολή σοβαρότερης εγκληματικότητας⁽¹²⁾.

1.2.2. Η έννοια της πρόληψης της εγκληματικότητας

Για τις ανάγκες της παρούσας ανακοίνωσης, η Επιτροπή προτείνει να χρησιμοποιηθεί ο ορισμός της πρόληψης της εγκληματικότητας που δίδεται στην απόφαση του Συμβουλίου του Μαΐου 2001 για τη δημιουργία «Ευρωπαϊκού δικτύου πρόληψης του εγκλήματος» (ΕΔΠΕ). Σύμφωνα με τον ορισμό αυτό, «[...] η πρόληψη του εγκλήματος καλύπτει όλα τα μέτρα που αποσκοπούν στη μείωση, ή άλλως συμβάλλουν στη μείωση της εγκληματικότητας και της ανασφάλειας των πολιτών, τόσο ποσοτικά όσο και ποιοτικά, είτε μέσω της άμεσης αποτροπής των εγκληματικών δραστηριοτήτων είτε μέσω πολιτικών και παρεμβάσεων μείωσης της δυναμικής του εγκλήματος και των αιτιών του. Περιλαμβάνει εργασίες της κυβέρνησης, των αρμοδίων αρχών, των υπηρεσιών ποινικής δικαιοσύνης, των τοπικών αρχών και των ειδικευμένων ενώσεων, του ιδιωτικού και του εθελοντικού τομέα, των ερευνητών και του κοινού, οι οποίες θα υποστηρίζονται από τα μέσα ενημέρωσης»⁽¹³⁾.

Τα προληπτικά μέτρα λοιπόν δεν θα πρέπει να αφορούν μόνο το έγκλημα υπό τη στενή έννοια του όρου, αλλά να καλύπτουν και «αντικοινωνική συμπεριφορά» που αποτελεί, κατά κάποιο τρόπο, «προκαταρκτική φάση» του εγκλήματος. Παραδείγματα τέτοιας συμπεριφοράς είναι οι θορυβώδεις γειτονιές, γειτονιές χαρακτηρι-

ζόμενες από νέους που κυκλοφορούν άσκοπα στους δρόμους, μέθυσους ή θορυβώδεις πολίτες, σκουπίδια πεταμένα εδώ κι εκεί, υποβαθμισμένο περιβάλλον και στέγαση. Οι συνθήκες αυτές μπορούν να επηρεάσουν την αναγέννηση μειονεκτικών περιοχών, δημιουργώντας περιβάλλον εντός του οποίου μπορεί να ριζώσει η εγκληματικότητα. Η αντικοινωνική συμπεριφορά υποσκάπτει την αίσθηση ασφάλειας και ευθύνης που είναι αναγκαία ώστε οι πολίτες να συμμετέχουν στην τοπική κοινωνία. Από άποψη πρόληψης της εγκληματικότητας, είναι συνεπώς ένα σημαντικό στοιχείο στο οποίο θα πρέπει να στραφεί η προσοχή.

Η πρόληψη θα πρέπει επίσης να αντιμετωπίσει το θέμα του φόβου του εγκλήματος, δεδομένου ότι από έρευνες⁽¹⁴⁾ καταδεικνύεται ότι ο φόβος αυτός μπορεί συχνά να αποδειχθεί εξίσου βλαβερός όσο και το ίδιο το έγκλημα. Ο φόβος του εγκλήματος μπορεί να οδηγήσει σε απόσυρση από την κοινωνική ζωή και απώλεια της εμπιστοσύνης προς την αστυνομία και το κράτος δικαίου.

Υπάρχει γενική συμφωνία με τις αρμόδιες αρχές στα κράτη μέλη ότι η πρόληψη του εγκλήματος συνιστά αναγκαίο συμπλήρωμα των κατασταλτικών μέτρων. Η πείρα έδειξε ότι η μονόπλευρη έμφαση στα κατασταλτικά μέτρα οδηγεί σε όλο και μεγαλύτερο κόστος του συστήματος ποινικής δικαιοσύνης, στη διόγκωση του πληθυσμού των φυλακών και σε υψηλότερο δείκτη υποτροπής. Αν μελετηθούν και εκτελεστούν σωστά, τα προληπτικά μέτρα μπορούν, σε ποικίλους βαθμούς, να συμβάλουν στη σημαντική μείωση του εγκλήματος. Η πρόληψη της εγκληματικότητας μπορεί να επιτύχει, όπως δείχνουν τα πιο κάτω παραδείγματα⁽¹⁵⁾.

— Ο κίνδυνος διαρρήξεων σπιτιών μπορεί να μειωθεί σημαντικά με τη λήψη ορισμένων σχετικά απλών προληπτικών μέτρων, όπως αυτά που περιγράφονται στο αστυνομικό πρόγραμμα εκπαίδευσης του πληθυσμού, μιας ευρείας ολλανδικής έρευνας με θέμα τη θυματοποίηση. Στην έρευνα αυτή⁽¹⁶⁾ αποδεικνύεται ότι όταν ληφθούν 5 από αυτά τα προληπτικά μέτρα, ο κίνδυνος διαρρήξεων μειώνεται δραματικά (κάποιο φως αναμμένο όταν λείπουμε από το σπίτι, επιπλέον κλειδαριές σε πόρτες και παράθυρα, περισσότερο φως στους εξωτερικούς χώρους, αντικλεπτικός συναγερμός ή/και σκύλος).

— Τα στοιχεία που παρέχουν καλομελετημένες πρωτοβουλίες και οι αξιολογήσεις τους για ομάδες νέων 10-16 ετών καταδεικνύουν σαφώς τα σημαντικά μακροπρόθεσμα πλεονεκτήματα που απορρέουν από αποτελεσματικά προγράμματα ανάπτυξης των νέων και έγκαιρης παρέμβασης. Δεκαέξι χρόνια αργότερα οι συμμετασχόντες αποδείχθηκε ότι συλλαμβάνονταν πολύ σπανιότερα από άλλα αντίστοιχα μέλη της ομάδας ελέγχου⁽¹⁷⁾.

— Αν και μπορεί να φαίνεται απλό, ο εντονότερος φωτισμός των δρόμων έχει αποδειχθεί ένα αποτελεσματικό μέτρο πρόληψης του εγκλήματος. Η συστηματική εξέταση 13 διαφορετικών μελετών έδειξε ότι ο εντονότερος φωτισμός των δρόμων περιορίζει την εγκληματικότητα κατά 20 % περίπου⁽¹⁸⁾. Αποκάλυψε μάλιστα ότι περιοχές με εντονότερο φωτισμό την νύχτα χαρακτηρίζονται επιπλέον από μειωμένη εγκληματικότητα κατά την ημέρα. Η τοποθέτηση νέων φωτιστικών εγκαταστάσεων είναι πιθανόν ότι πέρασε στους δυνάμει δράστες το μήνυμα ότι στην εν λόγω περιοχή πραγματοποιούνται περισσότερες επενδύσεις κοινωνικού χαρακτήρα και ότι εκεί επικρατεί μεγαλύτερη υπερηφάνεια, συνεκτικότητα και άτυπος έλεγχος, επί εικοσεταιρώρου βάσεως.

— Σοβαρό παράδειγμα, που πρέπει να αναφερθεί, αποτελεί η ιστορική σημασία περίπτωσης προληπτικής πολιτικής στο προσχολικό πρόγραμμα του Perry. Η πρωτοβουλία αυτή, που άρχισε στις Ηνωμένες Πολιτείες κατά τη δεκαετία του 1970, περιλαμβάνει προσχολικά μαθήματα εγρήγορης για μικρά παιδιά (3 και 4 ετών) προερχόμενα από οικογένειες χαμηλού εισοδήματος σε συνδυασμό με εβδομαδιαίες κατ' οίκον επισκέψεις από το προσωπικό του προγράμματος. Η μακρόχρονη παρακολούθηση αποκάλυψε ότι οι συμμετέχοντες στο πρόγραμμα παρουσιάζουν σημαντικά μικρότερα ποσοστά συλλήψεων κατά τη νεανική και την ενήλικη φάση της ζωής τους, αλλά και υψηλότερα ποσοστά ολοκλήρωσης του δευτεροβάθμιου κύκλου σπουδών και της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, απασχόλησης και αποδοχών. Εκτός από την αποδεδειγμένη αποτελεσματικότητά του, το πρόγραμμα σημείωσε θετικά αποτελέσματα κατά την ανάλυση κόστους/ωφέλειας. Η συνολική ωφέλεια υπολογίστηκε ως τριπλάσια του κόστους του προγράμματος.

Το κοινοτικό πρόγραμμα «Youth» (Νεότητα) ⁽¹⁹⁾, που εγκαινιάστηκε στα τέλη της δεκαετίας του 1980, επικεντρώνεται στην καλή κατάσταση των νέων, τον μη αποκλεισμό τους και τον πολιτικό σεβασμό των νέων στην κοινωνία. Με τις ενέργειές του, το πρόγραμμα παράγει σημαντικά αποτελέσματα πρόληψης.

Τέλος, πρέπει να σημειωθεί ότι η εκπαίδευση κατά την φυλάκιση και κατά την κρίσιμη περίοδο μετά την αποφυλάκιση μπορεί να διαδραματίζει ζωτικό ρόλο ώστε να βοηθήσει τους δράστες εγκληματικών πράξεων κατά τη δύσκολη πορεία επανένταξής τους στο κοινωνικό σύνολο και να περιορίσει την πιθανότητα υποτροπής. Το «Grundtvig», δηλαδή η δράση για την εκπαίδευση ενηλίκων στο πλαίσιο του κοινοτικού εκπαιδευτικού προγράμματος «Σωκράτης», στηρίζει σχέδια και συμπράξεις εκμάθησης που έχουν εκπληκτικό αντίκτυπο στα συμμετέχοντα ιδρύματα και πέρα από αυτά ⁽²⁰⁾.

Το κοινό έγκλημα διαπράττεται ως επί το πλείστον σε τοπικό επίπεδο, σε μικρές και μεγάλες πόλεις. Αυτό σημαίνει ότι αποτελεσματικές πολιτικές μπορούν να εφαρμοστούν μόνο σε αυτό το επίπεδο, με παράλληλη προσαρμογή τους στις ειδικές τοπικές ή περιφερειακές συνθήκες. Εναπόκειται συνεπώς στην αρμοδιότητα των κρατών μελών να εξασφαλίζουν την εφαρμογή αποτελεσματικών πολιτικών πρόληψης της εγκληματικότητας σε όλα τα επίπεδα στην επικράτειά τους. Ως συνέπεια της τοπικής διάστασης, πρέπει να αναπτυχθεί προληπτική δράση όσο το δυνατόν εγγύτερα στον απλό άνθρωπο και να εμπλακούν σε αυτή όσο το δυνατόν περισσότεροι παράγοντες. Τυπικό χαρακτηριστικό των προληπτικών μέτρων είναι συνεπώς η αναγκαία ανάμιξη ποικίλων φορέων, δημοσίων (π.χ. αστυνομία, τοπική αυτοδιοίκηση, κοινωνικοί λειτουργοί, όλοι με την προσοχή επικεντρωμένη στους νέους) και ιδιωτικών (επαγγελματικές ενώσεις, ασφαλιστικές εταιρίες, οργανώσεις πολιτών).

1.3. Γενικές τάσεις όσον αφορά την εγκληματικότητα

Είναι αναγκαία η πληροφόρηση σχετικά με τις τάσεις όσον αφορά την εγκληματικότητα και σχετικά με την κοινή γνώμη ως προς το έγκλημα, ώστε να υπάρξει καλύτερη κατανόηση ως προς τις συνέπειες που έχει για την κοινωνία η μη ανάληψη προληπτικής δράσης και με ποιο τρόπο οι προσπάθειες για την πρόληψη της εγκληματικότητας μπορούν να μειώσουν το απτό ή μη κόστος για τα θύματα εγκληματικών ενεργειών και τα φαινόμενα υποτροπής μεταξύ των δραστών.

Η φύση και το μέγεθος της εγκληματικότητας σε επίπεδο ΕΕ μπορούν να εκτιμηθούν με βάση δύο κυρίως πηγές: (1) επίσημες στατιστικές αξιόποινων πράξεων που καταγράφονται από την αστυνομία

και (2) τη «Διεθνή επιθεώρηση για τα θύματα εγκλημάτων» (ICVS). Όσον αφορά την πρώτη πηγή, δεν είναι δυνατή η σύγκριση απόλυτων και σχετικών αριθμών μεταξύ των κρατών μελών λόγω των πολλών διαφορών στη νομοθεσία των κρατών μελών και εξαιτίας των διαφορετικών τρόπων κατάρτισης των επίσημων στατιστικών περί των αξιόποινων πράξεων. Εντούτοις, αυτά τα στοιχεία είναι χρήσιμα για την καταγραφή των τάσεων διαχρονικά.

Από την εξέταση του συνολικού αριθμού αξιόποινων πράξεων που έχει καταγράψει η αστυνομία προκύπτει η ακόλουθη εικόνα σε επίπεδο ΕΕ: Η εξέλιξη του επιπέδου αξιόποινων πράξεων κατά την περίοδο 1950-1970 σημειώνει σταθερή, αν και όχι ανησυχητική, άνοδο. Από το 1970 και εξής, όμως, τα επίπεδα αξιόποινων πράξεων αυξήθηκαν ραγδαία, με αποκορύφωμα στα μέσα της δεκαετίας του 1980. Από το 1990 κι έπειτα, οι συνολικοί αριθμοί των καταγεγραμμένων αξιόποινων πράξεων έχουν παραμείνει σχετικά σταθεροί στα 15 κράτη μέλη, με μέση ετήσια αύξηση μεταξύ 1991 και 2001 περίπου 1 % ⁽²¹⁾.

Η δεύτερη πηγή που μπορεί να χρησιμοποιηθεί για την εικόνα της φύσης και του μεγέθους της εγκληματικότητας στην ΕΕ είναι η ICVS ⁽²²⁾. Η επιθεώρηση αυτή είναι το πλέον φιλόδοξο πρόγραμμα πλήρως τυποποιημένων δειγματοληπτικών ερευνών και εξετάζει τις εμπειρίες των μελών νοικοκυριών σχετικά με την εγκληματικότητα σε διάφορες χώρες. Είναι δυνατό να εκτιμηθεί το απόλυτο μέγεθος της εγκληματικότητας με βάση την επιθεώρηση ICVS όσον αφορά τα βιώματα των θυμάτων από αξιόποινες πράξεις. Σε γενικές γραμμές, η ICVS οδηγεί στο συμπέρασμα ότι η εγκληματικότητα αυξήθηκε μεταξύ 1988 και 1991, μειώθηκε το 1995 και εν συνεχεία μειώθηκε ακόμη περισσότερο το 1999. Η σύγκριση με στοιχεία περί της εγκληματικότητας τα οποία τηρεί η αστυνομία υποδηλώνει ότι οι τάσεις που προκύπτουν με βάση τα στοιχεία της έρευνας θυματοποίησης είναι παρόμοιες με εκείνες που απορρέουν από τα στοιχεία της αστυνομίας.

1.4. Τάσεις σε επιλεγμένους τομείς εγκληματικότητας

Εκτός από τον συνολικό αριθμό αξιόποινων πράξεων, εξετάζονται εν συντομία δύο ειδικοί τύποι εγκλημάτων που καταγράφονται από την αστυνομία: οι διαρρήξεις σπιτιών (που ορίζονται ως η διείσδυση σε κατοικία με τη χρήση βίας με σκοπό την κλοπή αγαθών) και το βίαιο έγκλημα (που ορίζεται ως η άσκηση βίας κατά πρόσωπου, η ληστεία και οι αξιόποινες πράξεις σεξουαλικού χαρακτήρα). Οι αξιόποινες αυτές πράξεις επιλέγονται λόγω του ότι αποτελούν, από τη σκοπιά των θυμάτων, τους σοβαρότερους και πλέον δαπανηρούς τύπους αξιόποινων πράξεων, που προκαλούν μεγάλη ανησυχία στον αστικό πληθυσμό και σημειώνονται συχνά σε όλα τα κράτη μέλη.

Υπάρχει αξιοσημείωτα απότομη μείωση στις διαρρήξεις σπιτιών σε πολλά κράτη μέλη της ΕΕ. Ένας από τους κύριους λόγους της θεαματικής αυτής πτώσης είναι πιθανόν η αυξημένη προληπτική συμπεριφορά των πολιτών. Σύμφωνα με τα πλέον πρόσφατα πορίσματα της International Crime Victims Survey, στις περισσότερες χώρες αυξάνεται συνεχώς η χρήση μέτρων πρόληψης της εγκληματικότητας από τον πληθυσμό. Από το 1992 έχει σημειωθεί γενικά αύξηση της αναλογίας κατοικιών με ειδικές κλειδαριές στις πόρτες τους. Η μέση εγκατάσταση συναγερμών αυξήθηκε από 8 % το 1992 σε 14 % το 2000, αλλά το πρόβλημα εξακολουθεί να υφίσταται. Οι διαρρήξεις σπιτιών συνεπάγονται παραβίαση του ατομικού χώρου ενός προσώπου. Στις περιπτώσεις αυτές, οι αρνητικές επιπτώσεις της θυματοποίησης είναι μεγαλύτερες από τις ζημιές υλικής φύσεως.

Κατά το έτος 2000, η αστυνομία στα 15 κράτη μέλη κατέγραψε συνολικά 1 511 000 περιπτώσεις διαρρήξεων σε σπίτια. Ο αριθμός αυτός ισοδυναμεί με έναν μέσο όρο 4 140 κρουσμάτων ανά ημέρα, 172 ανά ώρα και σχεδόν 3 ανά λεπτό.

Δυστυχώς, οι στατιστικές υποδηλώνουν αύξηση του επιπέδου των βίαιων εγκλημάτων στην ΕΕ. Τούτο φαίνεται να ισχύει ιδίως για τη βία μεταξύ των νέων. Κατά τη σύγκριση των τάσεων στα βίαια εγκλήματα που κατέγραψε η αστυνομία κατά το διάστημα 1995-2000, παρατηρείται αύξηση της βίας σε 12 κράτη μέλη, με την Ισπανία, τη Γαλλία και τις Κάτω Χώρες να σημειώνουν την μεγαλύτερη αύξηση (+ 50 — + 41 %).

Κατά το έτος 2000, η αστυνομία στα 15 κράτη μέλη κατέγραψε συνολικά 1 770 000 περιπτώσεις βίαιου εγκλήματος. Ο αριθμός αυτός ισοδυναμεί με έναν μέσο όρο 4 850 κρουσμάτων ανά ημέρα, 202 ανά ώρα και σχεδόν 3 ανά λεπτό.

1.5. Η κοινή γνώμη για την εγκληματικότητα

Εκτός από τα στατιστικά στοιχεία που προέρχονται από αστυνομικές πηγές και επιθεωρήσεις θυματοποίησης, οι έρευνες της κοινής γνώμης σχετικά με την εγκληματικότητα χρησιμεύουν επίσης ως σημαντικά εργαλεία για την καταμέτρηση του φόβου για το έγκλημα, την καταγραφή της αντίληψης του κινδύνου θυματοποίησης, αλλά και των απόψεων για την εγκληματικότητα και την πρόληψή της⁽²³⁾.

Οι έρευνες καταδεικνύουν αργή, αλλά σταθερή αύξηση του αισθήματος ανασφάλειας σε όλη την ΕΕ μεταξύ 1996 και 2002. Το φθινόπωρο του 2002, οι δημογραφικές ομάδες με το μεγαλύτερο αίσθημα ανασφάλειας ήσαν οι γυναίκες και οι ηλικιωμένοι. Το επίπεδο επαφής με προβλήματα σχετικά με ναρκωτικά στον τόπο διαμονής αυξήθηκε επίσης σε ολόκληρη την ΕΕ κατά την ίδια περίοδο. Οι νεότεροι ερωτηθέντες ανέφεραν με μεγαλύτερη συχνότητα ότι είχαν τέτοια επαφή. Σε όλα τα κράτη μέλη, πάνω από το ήμισυ των ερωτηθέντων θεωρούν ότι η καλύτερη αστυνόμευση θα βοηθούσε τη μείωση της εγκληματικότητας. Σε ολόκληρη την ΕΕ, οι ερωτηθέντες είχαν σαφώς την τάση να απαντήσουν ότι οι νέοι θα αποτρέπονταν αποτελεσματικότερα από την εγκληματικότητα μέσω στοχοθετημένων προγραμμάτων πρόληψης της εγκληματικότητας παρά με αυστηρότερες ποινές. Η πλειονότητα των ερωτηθέντων κρίνει επίσης ότι η φτώχεια, η ανεργία και η έλλειψη πειθαρχίας αποτελούν παράγοντες που μπορούν να υποβάλουν τη στροφή των νέων προς την εγκληματικότητα.

1.6. Αναμενόμενες μελλοντικές τάσεις ως προς την εγκληματικότητα

Η εγκληματικότητα μεταβάλλεται συνεχώς. Οι δράστες προσαρμόζονται στη λήψη μέτρων καταστολής, κάνουν κατάχρηση ή κακή

χρήση των νέων προϊόντων, υπηρεσιών και συστημάτων και φέρονται άσχημα σε νεοδημιουργούμενα περιβάλλοντα⁽²⁴⁾. Αυτό σημαίνει ότι οι αρχές θα πρέπει διαρκώς να παρακολουθούν την κατάσταση ανιχνεύοντας νέες απειλές και εξελίξεις στην «αγορά» του εγκλήματος, ώστε να επιτυγχάνονται ευρείας κλίμακας προληπτικά αποτελέσματα. Εντούτοις, πολλές προσπάθειες του παρελθόντος απέδειξαν ότι μερικές εξελίξεις ήσαν εντελώς απρόβλεπτες. Με βάση ορισμένες πρόσφατες πρωτοβουλίες⁽²⁵⁾ που αποσκοπούν στην επισημάνση νέων απειλών και εξελίξεων στον τομέα της εγκληματικότητας, μπορούν να αξιολογηθούν ορισμένες μεζιζονος σημασίας εξελίξεις, που απορρέουν από μεταβολές κοινωνικής, τεχνολογικής ή οικονομικής φύσεως.

Γενικά, η κοινωνία αναμένεται ότι θα διαφοροποιηθεί περισσότερο, θα δικτυωθεί, θα τύχει καλύτερης εκπαίδευσης, ευμάρειας και ενημέρωσης, αλλά με έκθεση περισσότερων ανθρώπων σε δυνητικό κίνδυνο. Η αυξημένη κίνηση ατόμων, υπηρεσιών, αγαθών και νέων τεχνολογιών προσφέρει πελώριες ευκαιρίες για ευμάρεια και ανάπτυξη, αλλά παρέχει ταυτόχρονα και νέες ευκαιρίες διάπραξης εγκληματικών ενεργειών. Μερικές ομάδες παραμένουν αποκλεισμένες από τις τάσεις ευμάρειας και μάθησης: μονογονεϊκές οικογένειες, ναρκομανείς και αλκοολικοί, άτομα που διαβιούν μόνα τους μες στην ανωνυμία σε νοικοκυριά και σε περιθωριοποιημένες περιοχές, μετανάστες και δεύτερης και τρίτης γενεάς απόγονοι μεταναστών. Οι νέες τεχνολογίες μπορούν να δημιουργήσουν περισσότερες ευκαιρίες για εγκληματικές ενέργειες με την παροχή ευκολότερης πρόσβασης στα συστήματα, τους διάφορους χώρους, τα αγαθά και τις πληροφορίες, με την άρση των γεωγραφικών εμποδίων στις εγκληματικές ενέργειες, με την αύξηση της αξίας του δυνητικού οφέλους που αποκομίζουν οι δράστες και με την αύξηση της ανωνυμίας κατά τη διάπραξη εγκλημάτων και την κατανάλωση των προϊόντων τους.

Λόγω αυτών των εξελίξεων, οι αρχές πρέπει να προλαμβάνουν και να ανταποκρίνονται σε όλο και πιο ειδικευμένα εγκλήματα, όπως η ηλεκτρονική κλοπή, της οποίας οι διαστάσεις και η ταχύτητα ενδέχεται να αυξηθούν λόγω των νέων τεχνολογιών. Κατά τα έτη που ακολουθούν, οι κυβερνήσεις θα πρέπει να αναπτύξουν πολιτικές πρόληψης, ώστε να προσαρμοσθούν στις κοινωνικές αλλαγές και τα απορρέοντα από αυτές πρότυπα εγκληματικής συμπεριφοράς. Οι εθνικές πολιτικές πρόληψης της εγκληματικότητας πρέπει να μπορούν να ανταποκριθούν με καινοτόμο τρόπο στις προκλήσεις που συνοδεύουν αυτές τις εξελίξεις.

2. ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΣΕ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟ ΕΠΙΠΕΔΟ

Δεδομένου ότι το κοινό έγκλημα διαπράττεται σε τοπικό επίπεδο, αποτελεσματικές πολιτικές μπορούν να ληφθούν μόνο σε αυτό το επίπεδο, με στήριξη απλώς από το εθνικό επίπεδο. Ορισμένες ενέργειες συνεργασίας πρέπει, ωστόσο, να αναληφθούν σε επίπεδο ΕΕ, προκειμένου να στηριχθούν αποτελεσματικά οι εθνικές ενέργειες, να αποφευχθεί η άσκοπη επανάληψη προσπάθειών και να χρησιμοποιηθούν αποδοτικότερα οι πόροι.

2.1. Επιτεύγματα στα κράτη μέλη

Διάφορα κράτη μέλη έχουν καταφέρει διάφορα επίπεδα επιτυχίας ως προς την πρόληψη του κοινού εγκλήματος⁽²⁶⁾.

Παρά τις θετικές εξελίξεις στα περισσότερα κράτη μέλη, υφίστανται ακόμα πολλά εμπόδια που ανακόπτουν την αποτελεσματική πρόληψη του κοινού εγκλήματος. Τα εμπόδια αυτά μπορούν να περιγραφούν εν συντομία ως εξής:

Δυσχέρειες εφαρμογής

Καθίσταται όλο και εμφανέστερο ότι υπάρχουν επιτυχή μέτρα πρόληψης του εγκλήματος και ότι η εφαρμογή τους είναι δυνατή για πολλές μορφές αδικηματικής συμπεριφοράς. Εντούτοις, το ζητούμενο είναι να μπορέσει αυτή η γνώση να τεθεί σε εφαρμογή. Συχνά, οι υφιστάμενες καλές ή βέλτιστες πρακτικές δεν εφαρμόζονται κατά την άσκηση των επίσημων πολιτικών και μεθόδων πρόληψης του εγκλήματος, και φαίνεται ότι υπάρχει κάποιο χάσμα μεταξύ των πορισμάτων έρευνας, αφενός, και των πολιτικών και μεθόδων πρόληψης του εγκλήματος, αφετέρου, το οποίο μπορεί να εξηγηθεί από τα ακόλουθα:

Πολλοί και διάφοροι είναι οι εταίροι και οι οργανώσεις που δρουν στον τομέα της πρόληψης του εγκλήματος και συχνά δεν ενεργούν κατά τρόπο συντονισμένο, όπως θα ήταν επιθυμητό. Μια άλλη δυσκολία έχει σχέση με την ανεπαρκή διασύνδεση των πληροφοριών των διαφόρων αρχών με τους φορείς που εμπλέκονται στην πρόληψη του εγκλήματος (αστυνομία, κοινωνικοί λειτουργοί που ασχολούνται με νέους, εμπορικά επιμελητήρια, τμήματα κοινωνικών υπηρεσιών της τοπικής αυτοδιοίκησης, κλπ.). Η περιορισμένη χρήση μεγάλου όγκου πληροφοριών συντελεί στο να μην ανταποκρίνονται τα λαμβανόμενα μέτρα στο πραγματικό πρόβλημα.

Δεν γνωρίζουμε ακόμα επαρκώς τις ποσοτικές και ποιοτικές μεθόδους ανάλυσης και όλα τα δυνατά μέτρα πρόληψης, τη χρησιμότητά τους, τα όριά τους και την επιτυχία τους.

Υπάρχουν ακόμη πάμπολλες περιπτώσεις κατά τις οποίες η πρόληψη του εγκλήματος τυγχάνει περιορισμένης προσοχής σε σύγκριση με άλλες συνιστώσες του συστήματος ποινικής δικαιοσύνης. Τα περιορισμένα μέσα και οι περιορισμένοι ανθρώπινοι πόροι οδηγούν στο γεγονός ότι ο αναγκαίος μακροπρόθεσμος σχεδιασμός υποκαθίσταται συχνά από βραχυπρόθεσμη προσέγγιση και ότι δεν αποδίδεται επαρκής προσοχή στην ορθή εφαρμογή των σχεδίων πρόληψης.

Πώς θα γεφυρωθεί το χάσμα

Διάφορα μέτρα μπορούν να άρουν τα πιο πάνω εμπόδια. Οι περιγραφές των καλών και βέλτιστων πρακτικών θα πρέπει να είναι φιλικότερες προς τον χρήστη, ειδικότερα για αυτούς που ασχολούνται με την καθημερινή εφαρμογή τους. Κατά την πρόσληψη, την επιλογή και την προαγωγή στελεχών και προσωπικού που εφαρμόζουν την πολιτική πρόληψης του εγκλήματος, πρέπει να δίδεται ιδιαίτερη σημασία στη γνώση της επαγγελματικής βιβλιογραφίας, των μεθόδων ανάλυσης και της εφαρμογής τους στην πράξη. Οι αρχές χρηματοδότησης πρέπει να επισημαίνουν σε όσους ασχολούνται με την εφαρμογή προγραμμάτων πρόληψης τις υφιστάμενες καλές και βέλτιστες πρακτικές, καθώς και τις δυνατότητες αξιοποίησής τους. Η επαρκής αξιολόγηση των διεργασιών και των επιπτώσεων πρέπει να αποτελεί σταθερή προϋπόθεση για τη συμφωνία με κάθε πρόγραμμα πρόληψης του εγκλήματος ή τη στήριξή του. Η ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των διαφόρων

εταίρων πρέπει να επιβραβεύεται. Υπάρχουν κράτη μέλη που επιβάλλουν ως υποχρέωση στην τοπική αυτοδιοίκηση, την αστυνομία, τις υγειονομικές αρχές και τις επιτροπές δικαστικής επιτήρησης (μεταξύ άλλων) τη συνεργασία τους στην ανάπτυξη και εφαρμογή στρατηγικής για την αντιμετώπιση του εγκλήματος και της αταξίας στην περιοχή τους (συμπεριλαμβανομένης της ανταλλαγής πληροφοριών)⁽²⁷⁾. Οι φορείς αυτοί πρέπει να μελετήσουν την αλλαγή των πρακτικών εργασίας τους, τις εσωτερικές τους προτεραιότητες και τις σχέσεις τους τόσο με τους άλλους φορείς όσο και με την ευρύτερη κοινότητα.

Προγράμματα που εφαρμόζονται κανονικά και αποτυγχάνουν ως προς τον επιδιωκόμενο στόχο αλλά συμβάλλουν στην κατανόηση των λόγων αποτυχίας θα πρέπει να θεωρούνται ως επιτυχημένα. Οι κυβερνήσεις θα πρέπει να συστήνουν εμπνευσμένες επαγγελματικές μονάδες που θα αναλαμβάνουν την ευθύνη της αρχηγίας στην πρόληψη του εγκλήματος, καθώς και της εφαρμογής και εκτέλεσης παρεμβάσεων πρόληψης του εγκλήματος βασισμένων σε αποδείξεις. Τα μέτρα πρόληψης του εγκλήματος χρειάζονται χρόνο για την εφαρμογή τους, και απαιτούν έτη ώστε να αναπτυχθούν πλήρως και να τύχουν αξιολόγησης. Επειδή ακριβώς πολλά από τα προβλήματα της εγκληματικότητας σήμερα απαιτούν λύσεις πέρα από τα όρια της παραδοσιακής ποινικής δικαιοσύνης, πρέπει να ενθαρρυνθούν νέα συστήματα ευρύτερων απαντήσεων από φορείς που απολαύουν το ίδιο πολιτικό καθεστώς με άλλους φορείς του συστήματος ποινικής δικαιοσύνης.

Αν οι ευρωπαϊκές πολιτικές πρόληψης του εγκλήματος έχουν στόχο τη βελτίωση της δικαιοσύνης και της ασφάλειας, η εκτέλεση και η εφαρμογή επιτυχούς και βασισμένης σε αποδείξεις πρόληψης του εγκλήματος αποτελεί απόλυτη προϋπόθεση.

2.2. Επιτεύγματα σε επίπεδο ΕΕ

Μετά την ανακοίνωση του Νοεμβρίου 2000, η Ένωση θέσπισε σημαντικά μέσα για να συμβάλει στην αποτελεσματικότερη πρόληψη του εγκλήματος σε ολόκληρη την Ένωση, όπως π.χ. το «Ευρωπαϊκό δίκτυο πρόληψης του εγκλήματος» και τα προγράμματα χρηματοδότησης «Ιπποκράτης» και «AGIS».

2.2.1. Το «Ευρωπαϊκό δίκτυο πρόληψης του εγκλήματος»

Στις 28 Μαΐου 2001, το Συμβούλιο εξέδωσε απόφαση για τη δημιουργία του «Ευρωπαϊκού δικτύου πρόληψης του εγκλήματος» (ΕΔΠΕ)⁽²⁸⁾. Οι στόχοι του Δικτύου είναι να συμβάλει στην ανάπτυξη διαφόρων πτυχών πρόληψης του εγκλήματος στο επίπεδο της Ένωσης και να στηρίζει ενέργειες πρόληψης του εγκλήματος σε τοπικό και εθνικό επίπεδο. Αν και το Δίκτυο καλύπτει όλους τους τύπους εγκληματικότητας, ιδιαίτερη προσοχή καταβάλλεται στον τομέα της εγκληματικότητας των νέων, των πόλεων και της εγκληματικότητας που συνδέεται με τα ναρκωτικά. Από αυτή την άποψη, το Δίκτυο αναμένεται να διευκολύνει τη συνεργασία, τις επαφές και τις ανταλλαγές πληροφοριών και εμπειριών μεταξύ των κρατών μελών, των εθνικών οργανώσεων, της Επιτροπής και άλλων δικτύων που ειδικεύονται σε θέματα πρόληψης του εγκλήματος. Άλλο σημαντικό καθήκον του Δικτύου είναι η συλλογή και ανάλυση πληροφοριών σχετικών με υφιστάμενες ενέργειες πρόληψης του εγκλήματος.

Μέχρι στιγμής επιτεύγματα

Από την έναρξη λειτουργίας του το 2001, το Δίκτυο έχει επιτύχει καλά αποτελέσματα. Για πρώτη φορά μέχρι σήμερα, αντιπρόσωποι των κρατών μελών και εμπειρογνώμονες εγκαινίασαν τακτικές συσκέψεις προκειμένου να ανταλλάσσουν εμπειρίες, να ορίζουν κοινή στρατηγική και προτεραιότητες για δράση και έρευνα, με βάση ετήσια προγράμματα. Έγινε η αρχή της καταγραφής των πολιτικών πρόληψης που έχουν αποδειχθεί αποτελεσματικές (καλές πρακτικές). Στις 7-8 Οκτωβρίου 2002 διοργανώθηκε στη Δανία, με συγχρηματοδότηση του προγράμματος Ιπποκράτης, η πρώτη διάσκεψη για την ανταλλαγή καλών πρακτικών στα θέματα εγκληματικότητας των νέων/εθνικών μειονοτήτων, διάρρηξης σπιτιών και ληστειών συνδεόμενων με ναρκωτικά. Μια δεύτερη διάσκεψη διοργανώθηκε στη Ρώμη στις 11-12 Νοεμβρίου 2003 και αποτέλεσε ένα ακόμα σημαντικό βήμα για τη σύσταση ενός κοινοτικής εμπέλειας καταλόγου καλών πρακτικών πρόληψης.

Πρόοδος σημειώθηκε στην ανάπτυξη κοινής μεθοδολογίας για την προετοιμασία, την εφαρμογή και την παρακολούθηση σχεδίων πρόληψης. Η σύσταση ομάδων εμπειρογνομένων κατέστησε δυνατή την πρόοδο, μεταξύ άλλων, στην αντιμετώπιση του προβλήματος της κλοπής κινητών τηλεφώνων ως σοβαρής μορφής εγκλήματος του δρόμου⁽²⁹⁾ και τη βελτίωση της συνεργασίας μεταξύ του δημόσιου και του ιδιωτικού τομέα. Οι συσκέψεις εμπειρογνομένων οδήγησαν επίσης σε καλύτερη θεώρηση των κενών στην έρευνα και των τρόπων κάλυψής τους. Στο πλαίσιο αυτό, η Γραμματεία του Δικτύου ετοιμάζει επί του παρόντος την κατάρτιση πέντε μελετών επί διαφόρων θεμάτων, όπως είναι η βία μεταξύ των νέων, ο δείκτης κλοπής αυτοκινήτων, ο φόβος του εγκλήματος, η σχολική βία και η σχέση κόστους/ωφέλειας της πρόληψης του εγκλήματος.

Σημαντικό έργο έχει επιτελεσθεί όσον αφορά τη συλλογή, την περιγραφή και τη βελτίωση της ποιότητας και συγκρισιμότητας των στατιστικών ποινικής δικαιοσύνης των κρατών μελών. Η υποομάδα για το έγκλημα και τη θυματοποίηση του ΕΔΠΕ προέβη σε καταγραφή των διαθέσιμων πληροφοριών για τα εθνικά και διεθνικά στατιστικά στοιχεία περί του εγκλήματος, ώστε να παράσχει εύκολη πρόσβαση σε αυτά στους φορείς χάραξης πολιτικής στα κράτη μέλη. Η ομάδα επικέντρωσε το ενδιαφέρον της στις ληστείες (στο δρόμο), τις διάρρηξεις σπιτιών και τις κλοπές αυτοκινήτων. Τον Μάιο του 2003 εξέδωσε έκθεση με συστάσεις για τους τρόπους βελτίωσης και εφαρμογής διεθνικών στατιστικών στις πολιτικές πρόληψης.

Ο δικτυακός τόπος του ΕΔΠΕ έχει γίνει αποτελεσματικό εργαλείο παροχής πληροφόρησης, τόσο στους επαγγελματίες του τομέα όσο και στο ευρύ κοινό, σχετικά με τις πολιτικές πρόληψης στα κράτη μέλη και τις δραστηριότητες του ΕΔΠΕ. Το Δίκτυο έχει συστήσει δεσμούς συνεργασίας με το Ευρωπαϊκό Κέντρο Παρακολούθησης των Ναρκωτικών και της Τοξικομανίας, στη Λισαβόνα, καθώς και με την Ευρωπόλ.

Αξιολογή πρόοδος σημειώθηκε επίσης όσον αφορά την ανάπτυξη κοινής μεθοδολογίας για την προετοιμασία, την εφαρμογή και την αξιολόγηση συγκεκριμένων σχεδίων πρόληψης του εγκλήματος.

Μια τέτοια μεθοδολογία είναι αναγκαία για να βελτιωθεί η ποιότητα των σχεδίων πρόληψης οπουδήποτε εφαρμόζονται εντός της Ένωσης, και για να καταστεί δυνατή η τυποποιημένη σύγκριση μεταξύ χωρών. Οι συζητήσεις στο πλαίσιο του ΕΔΠΕ επικεντρώθηκαν στη λεγόμενη προσέγγιση των «5 I». Τα «5 I» αναφέρονται στα 5 βήματα που πρέπει να γίνονται κατά την περιγραφή και αξιολόγηση κάθε σχεδίου ή μέτρου πρόληψης του εγκλήματος⁽³⁰⁾. Το ΕΔΠΕ σχεδιάζει να επιτύχει τη συμφωνία των κρατών μελών επί της προσέγγισης των «5 I» κατά τους προσεχείς μήνες. Η επισημοποίηση αυτής της συμφωνίας έχει σημασία προκειμένου να εξασφαλιστεί η αποτελεσματική εφαρμογή της.

Δυσκολίες που αντιμετώπισε το ΕΔΠΕ

Η απόφαση του Συμβουλίου για τη σύσταση του Δικτύου ορίζει ότι γίνεται αξιολόγηση των δραστηριοτήτων του τρία έτη μετά την έκδοση της απόφασης⁽³¹⁾, δηλ. πριν από το τέλος του 2004. Για να βοηθήσει το Συμβούλιο στην αξιολόγηση κατά το επόμενο έτος, η Επιτροπή θεωρεί αναγκαίο να υποβληθεί σε διεξοδική αξιολόγηση η θεσμική δομή του Δικτύου. Παρά τα επιτευχθέντα μέχρι σήμερα αποτελέσματα, πρέπει να βελτιωθεί σημαντικά η λειτουργία του δικτύου. Οι σοβαρότερες δυσκολίες προκύπτουν από το γεγονός ότι το Δίκτυο δεν διαθέτει θεσμική δομή, ο προϋπολογισμός του δεν είναι επαρκής και δεν υπάρχουν σαφείς δημοσιονομικοί κανόνες. Επιπλέον, η Γραμματεία του αποτελείται από 1,5 άτομο προσωπικό, δηλαδή εξαιρετικά μικρό για τη σωστή εκπλήρωση των καθηκόντων του, μεταξύ άλλων και με την προοπτική να περιλαμβάνει το Δίκτυο 25 πλήρη μέλη από την 1η Μαΐου 2004. Για τον λόγο αυτό, η Επιτροπή είναι πεπεισμένη ότι, για να είναι πλήρως αποτελεσματικό, το ΕΔΠΕ πρέπει να τύχει στήριξης από τον κοινοτικό προϋπολογισμό, να αποκτήσει δημοσιονομικούς κανόνες που θα ορίζουν σαφώς πώς θα γίνεται η χρήση του προϋπολογισμού, καθώς και Γραμματεία με επαρκή αριθμό προσωπικού. Οι επιλογές από την άποψη αυτή είναι δύο: ή να αποκτήσει το Δίκτυο νομική προσωπικότητα ή να ενταχθεί στις υπηρεσίες της Επιτροπής.

Άλλο πρόβλημα είναι ότι δεν είναι δυνατή η υλοποίηση των πλήρων δυνατοτήτων του Δικτύου εφόσον δεν έχουν δεσμευθεί όλα τα κράτη μέλη για την επίσημη θέσπιση και εφαρμογή εθνικών γενικών πολιτικών πρόληψης της εγκληματικότητας. Όσο μερικά από τα κράτη μέλη δεν διαθέτουν τέτοιες πολιτικές, υπάρχει ο κίνδυνος οι δραστηριότητες του Δικτύου, όσο χρήσιμες και αν είναι αυτές καθαυτές, να διενεργούνται σε μερική απομόνωση, χωρίς επαρκή παρακολούθηση στο πλαίσιο της εθνικής πρακτικής για την πρόληψη του εγκλήματος στα κράτη μέλη.

2.2.2. Τα προγράμματα Ιπποκράτης και AGIS

Μετά την ανακοίνωση του Νοεμβρίου 2000 για την πρόληψη της εγκληματικότητας, η Ένωση θέσπισε δύο μέσα για τη συγχρηματοδότηση σχεδίων συνεργασίας μεταξύ των κρατών μελών στον τομέα της πρόληψης του εγκλήματος: το πρόγραμμα «Ιπποκράτης» το 2001, και το πρόγραμμα «AGIS» το 2002.

Το πρόγραμμα «Ιπποκράτης»⁽³²⁾ αποσκοπεί στην ενθάρρυνση της συνεργασίας μεταξύ όλων των δημόσιων και ιδιωτικών οργανισμών στα κράτη μέλη που εμπλέκονται στην πρόληψη του εγκλήματος. Θεοπίστηκε για περίοδο δύο ετών, το 2001 και το 2002. Οι προτεραιότητες για την πρόληψη της γενικής φύσεως εγκληματικότητας βασίστηκαν επί των τριών κύριων θεμάτων που είχαν καθοριστεί στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Τάμπερε και στο πρόγραμμα εργασίας του ΕΔΠΕ, τα οποία είναι η εγκληματικότητα των νέων, η εγκληματικότητα των πόλεων και η εγκληματικότητα που συνδέεται με τα ναρκωτικά. Το 2001 χρηματοδοτήθηκαν 23 σχέδια από τις 60 προτάσεις. Το 2002, το πρόγραμμα⁽³³⁾ δέχτηκε 44 σχέδια, εκ των οποίων 14 έτυχαν χρηματοδοτικής ενίσχυσης. Παραδείγματα επιτυχών προτάσεων σχεδίων αποτελούν η συνεργασία δημόσιου και ιδιωτικού τομέα στην πρόληψη του εγκλήματος, η αντιμετώπιση του χουλγκανισμού του ποδοσφαίρου και η απάλειψη του εγκλήματος μέσω σχεδιασμού.

Με πρόταση της Επιτροπής, το Συμβούλιο θέσπισε, στις 22 Ιουλίου 2002, πρόγραμμα-πλαίσιο για τη συγχρηματοδότηση σχεδίων αστυνομικής και δικαστικής συνεργασίας σε ποινικές υποθέσεις⁽³⁴⁾ (πρόγραμμα AGIS), το οποίο, μεταξύ άλλων αντικατέστησε το πρόγραμμα «Ιπποκράτης».

Το 2003 συγχρηματοδοτήθηκαν 30 από τα 54 σχέδια πρόληψης του εγκλήματος. Παραδείγματα επιτυχών προτάσεων αποτελούν ο σχεδιασμός ασφαλούς αστικού περιβάλλοντος, η ανταλλαγή βέλτιστων πρακτικών σχετικά με την εγκληματικότητα των νέων και την εγκληματικότητα των πόλεων, καθώς και το κόστος της εγκληματικότητας και η κατανομή του.

2.3. Το «Ευρωπαϊκό βραβείο πρόληψης του εγκλήματος»

Το «Ευρωπαϊκό βραβείο πρόληψης του εγκλήματος» (ΕΒΠΕ) αποτελεί, από το 1997, πρωτοβουλία των Κάτω Χωρών, του Βελγίου και του Ηνωμένου Βασιλείου. Η ιδέα που το υποκίνησε ήταν να δοθεί κίνητρο στους φορείς πρόληψης του εγκλήματος, με την ετήσια επιλογή για το ευρωπαϊκό βραβείο των δύο αρτιότερων σχεδίων πρόληψης του εγκλήματος. Τα σχέδια επιλέγονται υποχρεωτικά βάσει προκαθορισμένων κριτηρίων, όπως η επαναληψιμότητα, ο σεβασμός των τοπικών συνθηκών και η αποτελεσματικότητα στην ουσιαστική μείωση της εγκληματικότητας. Έκτοτε, έξι ακόμη κράτη μέλη έχουν προσχωρήσει στο ΕΒΠΕ, το οποίο είναι προϊόν πρωτοβουλίας έξι κρατών μελών (Δανία, Γαλλία, Σουηδία, Πορτογαλία, Ελλάδα και Φινλανδία).

Οι στόχοι του βραβείου είναι να συμβάλλει στη μείωση της εγκληματικότητας και του φόβου του εγκλήματος, στη διάδοση καλών πρακτικών σε διεθνές επίπεδο και στην περαιτέρω ενθάρρυνση των ενεργειών πρόληψης του εγκλήματος. Το βραβείο προσφέρει μοναδική δυνατότητα αύξησης της ευαισθητοποίησης ως προς την πρόληψη του εγκλήματος σε πολύ ευρύ πλαίσιο, περιλαμβανομένων όσων καταγίνονται στην πράξη με τα σχετικά ζητήματα και των επίσημων εκπροσώπων τόσο των κρατών μελών όσο και των υποψήφιων χωρών.

Για να γίνει ευρύτερα γνωστό το ΕΒΠΕ και με την ελπίδα ότι θα γίνει αποδεκτό από όλα τα κράτη μέλη, η ΕΕ προέβη στη συγχρηματοδότηση της πρωτοβουλίας μέσω του προγράμματος Ιπποκράτης. Χάρη σε αυτή την οικονομική βοήθεια, το ΕΒΠΕ του 2002 δεν περιορίστηκε μόνο στην παρουσίαση των καλύτερων και των πλέον ελπιδοφόρων πρακτικών, αλλά συμπεριέλαβε διεξοδική συζήτηση για την εφαρμογή και αξιολόγηση των υποψήφιων σχεδίων. Η Επιτροπή θεωρεί ότι, προκειμένου να επιτευχθεί μεγαλύτερη συνοχή

και σταθερότητα, θα πρέπει στο μέλλον τα ΕΒΠΕ να αποτελέσουν αναπόσπαστο τμήμα του ΕΔΠΕ και να περιλαμβάνουν όλα τα κράτη μέλη.

3. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΚΑΙ ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΕΣ ΕΝΕΡΓΕΙΕΣ

Η πρόληψη του κοινού εγκλήματος αποτελεί ένα σχετικά νέο αλλά δυναμικά αποτελεσματικό μέσο πολιτικής για τη μείωση της εγκληματικότητας. Για τον λόγο αυτό, ενδείκνυται να αποτελέσει αυτοτελή τομέα πολιτικής στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Για να διασφαλισθεί η αποτελεσματικότερη πρόληψη του εγκλήματος σε ολόκληρη την Ένωση, η Επιτροπή εκτιμά ότι έχει καθοριστική σημασία να τηρηθούν οι ακόλουθες προϋποθέσεις, τόσο στα κράτη μέλη όσο και σε επίπεδο ΕΕ.

3.1. Ουσιώδεις προϋποθέσεις στα κράτη μέλη

Οι τοπικές αρχές αποτελούν το πρώτο βήμα

Το κοινό έγκλημα διαπράττεται κατά κανόνα σε τοπικό επίπεδο. Ως εκ τούτου, οι αρχές σε αυτό το επίπεδο φέρουν, πρώτες αυτές, την ευθύνη για την αντιμετώπιση του προβλήματος, λαμβάνοντας στην ιδανική περίπτωση υποστήριξη από το εθνικό επίπεδο. Η συνεργασία σε επίπεδο ΕΕ είναι ικανή να διευκολύνει τα πράγματα και να λειτουργήσει υποστηρικτικά, αλλά δεν μπορεί να υποκαταστήσει τις εθνικές πολιτικές των κρατών μελών.

Οι εθνικές πολιτικές πρόληψης του εγκλήματος έχουν καίρια σημασία

Τα περισσότερα από τα κράτη μέλη έχουν καταστρώσει πολιτικές πρόληψης του κοινού εγκλήματος, αλλά μία σημαντική μειοψηφία εξ αυτών δεν το έχει πράξει ακόμη. Για τον λόγο αυτό η Επιτροπή εισηγάει την επίσημη διακήρυξη από όλα τα κράτη μέλη ότι δεσμεύονται για την κατάρτιση αποτελεσματικών πολιτικών πρόληψης του κοινού εγκλήματος.

Είναι σημαντική η τήρηση των διεθνών συμφωνηθέντων προτύπων

Η επίτευξη επιτυχών πολιτικών πρόληψης του εγκλήματος εξαρτάται από την εκπλήρωση μιας σειράς ουσιωδών προϋποθέσεων. Πολλές από αυτές περιλαμβάνονται στον κατάλογο των «**Κατευθυντήριων γραμμών για την πρόληψη του εγκλήματος**», που έχει συντάξει ο **Οργανισμός Ηνωμένων Εθνών**⁽³⁵⁾. Στις προϋποθέσεις αυτές συγκαταλέγονται μεταξύ άλλων: η ύπαρξη πολιτικής βούλησης σε ανώτατο επίπεδο· η επάρκεια των πόρων, περιλαμβανομένης της χρηματοδότησης για δομές και δραστηριότητες· η παροχή καθοδήγησης από το εθνικό επίπεδο στο τοπικό· και, τέλος, η αποτελεσματική σύμπραξη δημόσιου και ιδιωτικού τομέα. Οι στρατηγικές πρόληψης του εγκλήματος είναι επίσης σκόπιμο, οσάκις ενδείκνυται, να λαμβάνουν δεόντως υπόψη τις διαφορετικές ανάγκες ανδρών και γυναικών και να ανταποκρίνονται στις ειδικές ανάγκες των ευάλωτων μελών της κοινωνίας. Η διαφοροποίηση έχει επίσης σημασία τόσο σε σχέση με τους δράστες όσο και σε σχέση με τα θύματα. Η Επιτροπή φρονεί ότι, προς χάριν της αποτελεσματικής πρόληψης του εγκλήματος στο σύνολο της Ένωσης, επιβάλλεται να ενσωματωθούν στις εθνικές πολιτικές πρόληψης των κρατών μελών οι αρχές της πρόληψης του εγκλήματος που έχουν αποφασισθεί σε επίπεδο ΟΗΕ.

3.2. Ουσιώδεις προϋποθέσεις σε επίπεδο ΕΕ

Προκειμένου να στηρίζονται αποτελεσματικά οι ενέργειες που υλοποιούνται σε εθνικό επίπεδο, να αποφεύγεται η άσκοπη επανάληψη προσπάθειών και να επιτυγχάνεται αποτελεσματικότερη χρήση των πόρων, είναι απαραίτητη η υλοποίηση και σε επίπεδο ΕΕ ενεργειών συνεργασίας αναφορικά με την πρόληψη του κοινού εγκλήματος.

Κατά την άποψη της Επιτροπής, τα κύρια καθήκοντα και ενέργειες προς εκτέλεση σε επίπεδο ΕΕ είναι τα εξής: ανταλλαγή εμπειριών μεταξύ των αρμόδιων για τη χάραξη πολιτικής και των ειδικών σε θέματα πρόληψης· επίτευξη συμφωνίας και καθορισμός των προτεραιοτήτων δράσης· επίτευξη συμφωνίας για τις πολιτικές και τα μέτρα πρόληψης του εγκλήματος που έχουν αποδειχθεί αποτελεσματικά (καλές πρακτικές)· επίτευξη συμφωνίας πάνω σε ομοιόμορφες μεθοδολογίες για τη χάραξη, την εφαρμογή και την αξιολόγηση πολιτικών πρόληψης· ενίσχυση της ευαισθητοποίησης σε ολόκληρη την Ένωση σχετικά με τη χρησιμότητα της εν γένει πρόληψης του εγκλήματος· επίτευξη συμφωνίας για την από κοινού ανάληψη ερευνητικού έργου, με στόχο την κάλυψη των ερευνητικών κενών· από κοινού υλοποίηση σχεδίων πρόληψης· παρακολούθηση και αξιολόγηση των εθνικών πολιτικών πρόληψης· βελτίωση της συγκρισιμότητας των εθνικών στατιστικών με σκοπό να εντοπισθούν διαφορές σε σχέση με την έκταση της εγκληματικότητας (ούτως ώστε να είναι δυνατός ο εντοπισμός των αιτιών της επιτυχίας ή αποτυχίας των πολιτικών).

Τα ανωτέρω καθήκοντα και ενέργειες θα ωφελούνταν από τη στήριξη των κρατών μελών, χωρίς να παραγνωρίζεται το γεγονός ότι οι ενέργειες που αναλαμβάνουν από κοινού τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του ΕΔΠΕ δεν μπορούν σε καμία περίπτωση να υποκαταστήσουν συγκεκριμένες εθνικές ενέργειες πρόληψης του εγκλήματος.

Για να μπορεί το ΕΔΠΕ να λειτουργήσει πιο αποτελεσματικά και να αντιμετωπισθούν οι δυσχέρειες που εξηγούνται στο μέρος 2.2.1, η Επιτροπή σκοπεύει να υποβάλει επίσημη πρόταση με αντικείμενο τη μελλοντική θεσμική δομή του Δικτύου, μετά την αξιολόγησή του το έτος 2004.

Η Επιτροπή προτείνει τα κράτη μέλη και η ίδια να εστιάσουν κατά τα προσεχή έτη τις προσπάθειες που καταβάλλουν στο πλαίσιο του ΕΔΠΕ ιδίως στους παρακάτω πέντε κύριους τομείς προτεραιότητας για την ανάληψη δράσης, ούτως ώστε να επιτευχθεί απτή πρόοδος με ταχύτερους ρυθμούς:

Είδη αξιόπινων πράξεων στα οποία αποδίδεται προτεραιότητα

Πρώτα απ' όλα, είναι απαραίτητο να προσδιορισθεί και να επιτευχθεί τυπική συμφωνία σχετικά με το ποια είναι ακριβώς τα αδικήματα του κοινού εγκλήματος στα οποία τα κράτη μέλη οφείλουν να εστιάσουν την προσοχή τους. Στα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου του Τάμπερε και στην απόφαση του Συμβουλίου σχετικά με τη σύσταση του ΕΔΠΕ καθορίζονται ως τομείς προτεραιότητας η εγκληματικότητα των νέων, η εγκληματικότητα των πόλεων και η εγκληματικότητα που συνδέεται με τα ναρκωτικά. Ωστόσο, οι εν λόγω τομείς είναι υπερβολικά ευρείς. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή προτείνει οι σχετικές κατηγορίες να υποδιαιρεθούν, κατά τρόπο εξαντλητικό, σε όλα τα διάφορα είδη αξιόπινων πράξεων τα οποία εμπίπτουν στις τρεις αυτές κατηγορίες (π.χ. ληστείες στον δρόμο, κλοπές από αυτοκίνητα, διαρρήξεις, κ.ο.κ.). Με βάση τον κατάλογο που θα καταρτισθεί, πρέπει να γίνεται η επιλογή ορισμένων τύπων αξιόπινων πράξεων στους οποίους θα αποδίδεται προτεραιότητα και ιδιαίτερη προσοχή.

Κατάλογος των καλών πρακτικών

Κατά δεύτερον, και εκ παραλλήλου, πρέπει να επιτευχθεί συμφωνία και να καταρτισθεί κατάλογος με όλες τις υφιστάμενες καλές πρακτικές οι οποίες ενδείκνυνται για την καταπολέμηση εκάστου εκ των επιλεγμένων τύπων αξιόπινων πράξεων. Τα κράτη μέλη θα κληθούν στη συνέχεια να συμφωνήσουν σχετικά με το ποιες από τις καλές πρακτικές είναι οι πλέον αποτελεσματικές κι έπειτα να αναλάβουν τη δέσμευση ότι θα αρχίσουν να εφαρμόζουν την εκάστοτε καλή πρακτική για την αντιμετώπιση εκάστου τύπου αξιόπινων πράξεων.

Κοινή μεθοδολογία –η προσέγγιση των «5 I»

Ένας τρίτος τομέας προτεραιότητας είναι η επίτευξη συμφωνίας σχετικά με μια κοινή μεθοδολογία για την κατάρτιση, εκτέλεση και αξιολόγηση συγκεκριμένων σχεδίων πρόληψης του εγκλήματος. Τούτο είναι απαραίτητο για τη βελτίωση της ποιότητας των σχεδίων πρόληψης και για να είναι δυνατές οι τυποποιημένες συγκρίσεις μεταξύ χωρών. Η Επιτροπή προτείνει να ληφθεί ως βάση η αξιολογηθεί πρόοδος που έχει συντελεσθεί στην Ένωση στον συγκεκριμένο τομέα κατά τα τελευταία έτη αναφορικά με την προσέγγιση που είναι γνωστή ως των «5 I» και να επιτευχθεί τυπική συμφωνία επί του θέματος αυτού κατά τους προσεχείς μήνες.

Παρακολούθηση και αξιολόγηση

Μια σημαντική δραστηριότητα που πρέπει να αναληφθεί σε επίπεδο ΕΕ είναι επίσης η τακτική παρακολούθηση και αξιολόγηση των γενικών πολιτικών πρόληψης του εγκλήματος των κρατών μελών. Οι εμπειρίες που αποκομίστηκαν από τον κοινό μηχανισμό αξιολόγησης ο οποίος καθιερώθηκε βάσει της κοινής δράσης της 5ης Δεκεμβρίου 1997 ⁽³⁶⁾ για τον τομέα του οργανωμένου εγκλήματος έχουν καταδείξει ότι κάτι τέτοιο είναι ικανό να χρησιμεύσει για την παρακολούθηση της πρόοδου, τη σύγκριση εμπειριών, την άντληση συμπερασμάτων περί της πολιτικής και την ενημέρωση των ευρωπαίων πολιτών. Κατά συνέπεια, ανάλογη λύση είναι σκόπιμο να προταθεί επίσης σε σχέση με την πρόληψη του κοινού εγκλήματος.

Στατιστικές

Τέλος, η ευρωπαϊκή συνεργασία παρεμποδίζεται από διαφορές που αφορούν τον ορισμό, τις διαδικασίες καταγραφής και τη δομή των στατιστικών που αναφέρονται στην εγκληματικότητα και στην ποινική δικαιοσύνη. Τα κράτη μέλη πρέπει να διαθέτουν αξιόπιστες στατιστικές σχετικά με τη συχνότητα διάπραξης των τύπων αξιόπινων πράξεων στους οποίους αποδίδεται προτεραιότητα. Μόνο η αύξηση της συγκρισιμότητας των στατιστικών δεδομένων σχετικά με το έγκλημα είναι ικανή να συμβάλει στον εντοπισμό των διαφορών που υφίστανται μεταξύ της έκτασης και του είδους των αξιόπινων πράξεων σε επίπεδο κράτους μέλους, περιφέρειας και πόλης, καθώς και στον προσδιορισμό αποτελεσματικών μέτρων για στοχοθετημένες παρεμβάσεις και πολιτικές σε επίπεδο ΕΕ.

Τελικές παρατηρήσεις

Με βάση τις διαβουλεύσεις που πραγματοποιήθηκαν για την παρούσα ανακοίνωση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο και λαμβάνοντας υπόψη τα συμπεράσματα που θα προκύψουν από την αξιολόγηση της λειτουργίας του ΕΔΠΕ από το Συμβούλιο περί τα μέσα του 2004, η Επιτροπή σκοπεύει να υποβάλει μέχρι το τέλος του 2004 προτάσεις για την υλοποίηση των ανωτέρω συστάσεων, ούτως ώστε να επιτευχθεί ταχύτερη και πιο χειροπιαστή πρόοδος όσον αφορά την πρόληψη του κοινού εγκλήματος στην Ένωση.

- (1) EE C 251 της 15.8.1997.
- (2) EE C 19 της 23.1.1999, σελ. 1. Πρόγραμμα δράσης του Συμβουλίου και της Επιτροπής, της 3ης Δεκεμβρίου 1998, όσον αφορά την άριστη δυνατή εφαρμογή των διατάξεων της συνθήκης του Άμστερνταμ για τη δημιουργία ενός χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης («πρόγραμμα δράσης της Βιέννης»).
- (3) EE C 124 της 3.5.2000.
- (4) COM(2000) 786 τελικό της 29ης Νοεμβρίου 2000.
- (5) Η σύσταση του υπόψη φόρουμ προβλεπόταν στην ανακοίνωση της Επιτροπής για την οποία γίνεται λόγος στην υποσημείωση αριθ. 1. Η πρώτη συνεδρίαση της ολομέλειας του φόρουμ πραγματοποιήθηκε στις 17 και 18 Μαΐου 2001.
- (6) Απόφαση του Συμβουλίου της 28ης Μαΐου 2001 (EE L 153 της 8.6.2001).
- (7) EE L 186 της 7.7.2001.
- (8) INRA (Μάιος 2003). Δημόσια ασφάλεια, έκθεση σε προβλήματα που συνδέονται με τα ναρκωτικά και εγκληματικότητα: Έρευνα της κοινής γνώμης. http://europa.eu.int/comm/justice_home/eucpn/projects.html
- (9) Van Dijk, Jan J.M. (1994). Understanding crime rates: On the interactions between the rational choices of victims and offenders. *British Journal of Criminology*, τόμος 34, αριθ. 2, σελ. 105-121.
- (10) 1) Van Kesteren, John et al. (2001). Criminal Victimization in Seventeen Industrialised Countries: Key Findings from the 2000 International Crime Victims Survey. Χάγη: Υπουργείο Δικαιοσύνης, RDC. 2) Barclay, Gordon & Tavares, Cynthia (Ιούλιος 2003). International Comparisons of Criminal Justice Statistics 2001. Λονδίνο: Home Office Research Development and Statistics Directorate. 3) ΕΔΠΕ (EUCPN) (Οκτώβριος 2003). Crime Trends in the EU. Βρυξέλλες: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, ΓΔ Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων, Γραμματεία ΕΔΠΕ.
- (11) Οι πλέον εξελιγμένες εθνικές εκτιμήσεις για το κόστος είναι αυτές που αφορούν την Αγγλία και Ουαλία, όπου το Υπουργείο των Εσωτερικών (Home Office) έχει δημοσιεύσει έκθεση η οποία βασίζεται σε διεξοδική έρευνα και ανάλυση και από την οποία προκύπτει ότι το ετήσιο κόστος του εγκλήματος ανήλθε το έτος 2000 σε 60 δισεκατομμύρια GBP, ισοδυναμούσε δηλαδή με 1 700 ευρώ ανά πολίτη. Στο κόστος αυτό περιλαμβάνονται: το κόστος μέτρων πρόνοιας, όπως είναι η ιδιωτική ασφάλιση (9 % περίπου)· οι συνέπειες του εγκλήματος, όπως είναι οι επιπτώσεις της απώλειας ή της ψυχικής οδύνης για τα θύματα και της υποβάθμισης κοινόχρηστων αγαθών (71 % περίπου)· και το κόστος των μέτρων αντιμετώπισης, π.χ. λειτουργικές δαπάνες που σχετίζονται με την αστυνόμευση, τα δικαστήρια και το σωφρονιστικό σύστημα (20 % περίπου). Brand, Sam & Price, Richard (2000). *The Economic and Social Costs of Crime*. Λονδίνο: Home Office Research and Development Statistics Directorate.
- (12) Kleemans, E. & Van De Bunt, H G. (1999). Social embeddedness of organized crime. *Transnational Organized Crime*, τόμος 5, αριθ. 1, σελ. 19-36.
- (13) Sampson, R. J. (1997). *Neighborhoods and violent crime: A multilevel study of collective efficacy*. *Science*, τόμος. 277, 15 Αυγούστου, σελ. 2-25.
- (14) Βλ. το άρθρο 1 παράγραφος 3 της απόφασης του Συμβουλίου της 28ης Μαΐου 2001 για τη δημιουργία «Ευρωπαϊκού δικτύου πρόληψης του εγκλήματος» (EE L 153 της 8.6.2001, σ. 1).
- (15) Irving, B. (2002). *Fear of crime: Theory, measurement and application*. Λονδίνο: Police Foundation.
- (16) Κατά τα τελευταία έτη, από μια σειρά γενικών μελετών προέκυψαν στοιχεία που αποδεικνύουν ότι τα μέτρα πρόληψης του εγκλήματος μπορούν να συμβάλουν αποτελεσματικά στον περιορισμό των εγκληματικών φαινομένων:
- Sherman, L. W. et al. (1997). *Preventing crime: What works, what doesn't, what's promising*. Washington, D. C.: Υπουργείο Δικαιοσύνης των ΗΠΑ. Η μελέτη είναι διαθέσιμη στη διεύθυνση: <http://www.preventingcrime.org/report/index.htm>
  - Goldblatt, Peter & Lewis, Chris (Eds.) (1998). *Reducing offending: An assessment of research evidence on ways of dealing with offending behaviour*. Λονδίνο: Υπουργείο Εσωτερικών (Home Office). Η μελέτη είναι διαθέσιμη στη διεύθυνση: <http://www.homeoffice.gov.uk/rds/pdfs/hors187.pdf>
  - Clarke, Ronald V. (Ed.) (1999). *Situational crime prevention: Successful case studies*. Albany: Harrow and Heston.
  - Sansfacon, Daniel & Welsh, Brandon (1999). *Crime prevention digest II: Comparative analysis of successful community safety*. <http://www.crime-prevention-intl.org/english/publications/index.html#CrimePDigestII>
  - Waller, Irvin & Sansfacon, Daniel (2000). *Investing wisely in crime prevention: International experience*. <http://www.crime-prevention-intl.org/Telechargement/USbjainvstcrimprev182412.pdf>
  - Welsh, Brandon C. et al. (Ed.) (2001). *Costs and benefits of preventing crime*. Oxford: Westview Press.
  - Sherman, Lawrence W. et al. (Ed.) (2002). *Evidence based crime prevention*. Routledge. ΕΔΠΕ (2003). *Exchange of good practice in crime prevention between practitioners in the Member States*. http://europa.eu.int/comm/justice_home/eucpn/docs/aalborgReport200212.pdf
- (17) Willemse, Hans M. (1998). Overlooking crime prevention: Ten years of crime prevention in the Netherlands. *Security Journal*, τόμος 7, αριθ. 3, σελ. 177-184.
- (18) Center for the Study and Prevention of Violence/CSPV (2003). *Model programs and promising programs*. <http://www.colorado.edu/cspv/bleuprints/default.htm>
- (19) Farrington, D. P. & Welsh, B. C. (2002). Improved street lighting and crime prevention. *Justice Quarterly*, τόμος 19, αριθ. 2, σελ. 313-342.
- (20) http://europa.eu.int/comm/youth/index_en.html
- (21) Έχει τεθεί σε λειτουργία ένα ευρύτερο ευρωπαϊκό δίκτυο, κι έχει παρασχεθεί στήριξη στην «Ευρωπαϊκή ένωση για την παροχή εκπαίδευσης στα σωφρονιστικά καταστήματα» (European Prison Education Association) με στόχο την εδραίωση και επέκταση των δραστηριοτήτων της. Η κατάρτιση των ατόμων που παρέχουν εκπαίδευση σε φυλακές (καθώς και των υπαλλήλων φυλακών, οι οποίοι επηρεάζουν καθοριστικά τη διαμόρφωση θετικού περιβάλλοντος μάθησης) χρήζει ιδιαίτερης προσοχής από την άποψη αυτή.
- (22) 1) Van Kesteren, John et al. (2001). Criminal Victimization in Seventeen Industrialised Countries: Key Findings from the 2000 International Crime Victims Survey. Χάγη: Υπουργείο Δικαιοσύνης, RDC. 2) Barclay, Gordon & Tavares, Cynthia (July 2003). International Comparisons of Criminal Justice Statistics 2001. Λονδίνο: Home Office Research Development and Statistics Directorate. 3) ΕΔΠΕ (Οκτώβριος 2003). Crime Trends in the EU. Βρυξέλλες: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, ΓΔ Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων, Γραμματεία ΕΔΠΕ.

- (²²) Βλ. http://www.unicri.it/international_crime_victim_survey.htm
- (²³) INRA (2003). Δημόσια ασφάλεια, έκθεση σε προβλήματα που συνδέονται με τα ναρκωτικά και εγκληματικότητα: Έρευνα της κοινής γνώμης. Για το πλήρες κείμενο της έκθεσης, περιεκτική περίληψη και πίνακες, βλ.: http://europa.eu.int/comm/justice_home/eucrp/projects.html.
- (²⁴) Ekblom, Paul (2002). Future Imperfect: Preparing for the Crimes to Come. *Criminal Justice Matters*, χειμώνας 2002, σελ. 38-40.
- (²⁵) Το 2002, το βρετανικό «Πρόγραμμα Foresight» κατήρτισε έκθεση υπό τον τίτλο «Turning the Corner» (είναι διαθέσιμη από τη διεύθυνση www.fore-sight.gov.uk). Ολλανδικό Υπουργείο Δικαιοσύνης (2001), *Justitie Over Morgen: een Strategische Verkenning*, Χάγη.
- (²⁶) Κατά τα τελευταία έτη τα πλείστα κράτη μέλη κατάστροφαν πολιτικές πρόληψης του εγκλήματος. Οι αποφασιστικοί παράγοντες για την επιτυχία των πολιτικών είναι συνήθως η πολιτική βούληση σε ανώτατο επίπεδο, η διάθεση επαρκών πόρων για το έργο της πρόληψης, η παροχή καθοδήγησης στην τοπική και περιφερειακή αυτοδιοίκηση και η στενή συνεργασία μεταξύ των κρατικών αρχών και της κοινωνίας, περιλαμβανομένου του ιδιωτικού τομέα. Έχει σημασία να σημειωθεί ότι οι εν λόγω παράγοντες περιλαμβάνονται στις «Κατευθυντήριες γραμμές για την πρόληψη του εγκλήματος» που εκδόθηκαν το 2002 από τον Οργανισμό Ηνωμένων Εθνών (βλ. επίσης την υποσημείωση αριθ. 33).
- (²⁷) <http://www.homeoffice.gov.uk/docs/cdaindex.html>
- (²⁸) ΕΕ L 153 της 8.6.2001, σ. 1.
- (²⁹) Η σύσκεψη εμπειρογνομών για την κλοπή κινητών τηλεφώνων οδήγησε σε σύσκεψη μεταξύ της Επιτροπής, κατασκευαστών, επιχειρήσεων παροχής συναφών υπηρεσιών και ενδιαφερομένων κρατών μελών τον Ιούνιο του 2003, με σκοπό τον καθορισμό ενεργειών που είναι δυνατό να αναληφθούν σε εθνικό και κοινοτικό επίπεδο. Οι σχετικές διαβουλεύσεις συνεχίζονται με βάση ερωτηματολόγιο, προκειμένου να καθορισθεί, κανονικά προ του τέλους του 2003, ποιες ενέργειες είναι οι πλέον αποτελεσματικές σε κάθε επίπεδο και ποιος πρέπει να αναλαμβάνει συγκεκριμένες πρωτοβουλίες.
- (³⁰) Ekblom, Paul (2003). The SIS Framework (τα πέντε I αντιστοιχούν στα εξής: 1) Intelligence (πληροφορίες): συγκέντρωση και ανάλυση πληροφοριών. 2) Intervention (παρέμβαση): παρεμπόδιση, ανάσχεση και αποδυνάμωση των αιτίων του εγκλήματος. 3) Implementation (εφαρμογή): μετατροπή των αρχών παρέμβασης σε πρακτικές μεθόδους. 4) Involvement (σύμπραξη): κινητοποίηση άλλων φορέων, εταιρειών και ατόμων, ώστε να συμπράξουν και αυτά στην υλοποίηση της παρέμβασης ή στην ανάπτυξη συνεργασίας. 5) Impact and process evaluation (αξιολόγηση του αντικτύπου και των μεθόδων). http://europa.eu.int/com/justice_home/eucrp/practices.html
- (³¹) Άρθρο 6 της απόφασης του Συμβουλίου για τη σύσταση «Ευρωπαϊκού δικτύου πρόληψης του εγκλήματος» της 28ης Μαΐου 2001 (ΕΕ L 153 της 8.6.2001, σ. 1).
- (³²) ΕΕ L 186 της 7.7.2001, σ. 11.
- (³³) Έκθεση του 2002 για το πρόγραμμα «Ιπποκράτης», SEC(2003) 1176 της 23ης Οκτωβρίου 2003.
- (³⁴) ΕΕ L 203 της 1.8.2002, σ. 5.
- (³⁵) Βλ. επιτροπή των Ηνωμένων Εθνών για την πρόληψη του εγκλήματος και την ποινική δικαιοσύνη, έκθεση σχετικά με την ενδέκατη σύνοδο (16-25 Απριλίου 2002) — Οικονομικό και Κοινωνικό Συμβούλιο, Επίσημα Αρχεία, 2002· συμπλήρωμα αριθ. 10.
- (³⁶) ΕΕ L 344 της 15.12.1997, σ. 7. Στο πλαίσιο της κοινής δράσης τα κράτη μέλη συμφωνούν σχετικά με μηχανισμό με σκοπό την τακτική αξιολόγηση από ομότιμους ειδικούς της εφαρμογής σε εθνικό επίπεδο των νομοθετικών μέσων για την καταπολέμηση του οργανωμένου εγκλήματος.

Κατάλογο των ονομασιών των γεωγραφικών ενοτήτων που είναι μικρότερες από το κράτος μέλος, που αναφέρονται στο άρθρο 51 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1493/1999 και που μπορούν να χρησιμοποιηθούν (επιτραπέζιοι οίνοι)

[Δημοσιευμένη σε εφαρμογή του άρθρου 28 (α) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 753/2002]

(2004/C 92/03)

(Ο παρών κατάλογος ενημερώνει εκείνον που δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων C 46 της 19ης Φεβρουαρίου 1999, σ. 154)

	Διατάξεις του κράτους μέλους	Επίσημη Εφημερίδα του κράτους μέλους
ΓΕΡΜΑΝΙΑ		
Ahrtaler Landwein		
Badischer Landwein		
Starkenburger Landwein		
Rheinburgen-Landwein		
Landwein der Mosel		
Landwein der Saar		
Nahegauer Landwein		
Altrheingauer Landwein (bis 31.8.1995)		
Rheingauer Landwein		
Rheinischer Landwein		
Pfälzer Landwein		
Fränkischer Landwein		
Regensburger Landwein		
Bayerischer Bodensee-Landwein		
Schwäbischer Landwein		
Unterbadischer Landwein		
Südbadischer Landwein (bis 31.8.1995)		
Taubertäler Landwein		
Landwein der Ruwer		
Mitteldeutscher Landwein		
Sächsischer Landwein		
Saarländischer Landwein der Mosel		

Εθνική νομοθεσία στη Γερμανία

Weingesetz (νομούς για τους οίνους) δημοσιεύθηκε στις 16 Μαΐου 2001 [(Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, τομ. I, σ. 985), όπως τροποποιήθηκε τελευταία με το νόμο της 25ης Ιουνίου 2001 (Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, τομ. I, σ. 1215)].

Weinverordnung (κανονισμός για τους οίνους) δημοσιεύθηκε στις 14 Μαΐου 2002 (Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, τομ. I, σ. 1583).

	Διατάξεις του κράτους μέλους	Επίσημη Εφημερίδα του κράτους μέλους
ΕΛΛΑΔΑ		
Α. Επιτραπέζιοι οίνοι οι οποίοι ορίζονται από τον όρο «Τοπικός Οίνος»		
Wines which may be described as «Τοπικός Οίνος» (local wine)		
1. Αγιορείτικος Τοπικός Οίνος (Agioritikos Topikos Inos)	235298/14.2.2002	168/B/22.2.2002
2. Τοπικός Οίνος Πλαγιές Βερτίσκου (Topikos Inos Plagies Bertiskou)	340559/12.9.1989	693/B/15.9.1989
3. Τοπικός Οίνος Τριφυλίας (Topikos Inos Trifilias)	340588/1.9.1989	694/B/15.9.1989
4. Μεσημβριώτικος Τοπικός Οίνος (Mesimvriotikos Topikos Inos)	340581/1.9.1989	694/B/15.9.1989
5. Μακεδονικός Τοπικός Οίνος (Makedonikos Topikos Inos)	340576/1.9.1989 380238/31.7.2000	694/B/15.9.1989 1012/B/10.8.2000
6. Ηρακλειώτικος Τοπικός Οίνος (Irakliotikos Topikos Inos)	340587/1.9.1989	694/B/15.9.1989
7. Λασιθιώτικος Τοπικός Οίνος (Lasi-thiotikos Topikos Inos)	340586/1.9.1989	694/B/15.9.1989
8. Μεσσηνιακός Τοπικός Οίνος (Messiniakos Topikos Inos)	340585/1.9.1989	694/B/15.9.1989
9. Πελοποννησιακός Τοπικός Οίνος (Peloponnisiakos Topikos Inos)	340577/1.9.1989 380238/31.7.2000	694/B/15.9.1989 1012/B/10.8.2000
10. Κρητικός Τοπικός Οίνος (Kritikos Topikos Inos)	340578/1.9.1989 402642/19.10.1995 380238/31.7.2000	694/B/15.9.1989 933/B/13.11.1995 1012/B/10.8.2000
11. Τοπικός Οίνος Επανομής (Topikos Inos Epanomis)	340582/1.9.1989 359489/25.10.1996 387425/11.9.2000	694/B/15.9.1989 1010/B/5.11.1996 1179/B/25.9.2000
12. Κορινθιακός Τοπικός Οίνος (Korinthiakos Topikos Inos)	372558/5.7.2000	941/B/28.7.2000
13. Τοπικός Οίνος Πυλίας (Topikos Inos Piliias)	340583/1.9.1989	694/B/15.9.1989
14. Θεσσαλικός Τοπικός Οίνος (Thessalikos Topikos Inos)	378500/3.9.1990 380238/31.7.2000	608/B/21.9.1990 1012/B/10.8.2000
15. Τοπικός Οίνος Τυρνάβου (Topikos Inos Tirnavou)	378501/3.9.1990 317165/3.5.1996	608/B/21.9.1990 383/B/24.5.1996
16. Τοπικός Οίνος Πλαγιές Αμπέλου (Topikos Inos Plagies Ambelou)	378503/3.9.1990	608/B/21.9.1990
17. Τοπικός Οίνος Βίλτσας (Topikos Inos Vilitsas)	378504/3.9.1990	608/B/21.9.1990
18. Τοπικός Οίνος Γρεβενών (Topikos Inos Grevenon)	378505/3.9.1990 372559/5.7.2000	609/B/21.9.1990 941/B/28.7.2000
19. Δωδεκανησιακός Τοπικός Οίνος (Dodekanisiakos Topikos Inos)	378508/3.9.1990	609/B/21.9.1990
20. Τοπικός Οίνος Κισάμου (Topikos Inos Kisamou)	378502/3.9.1990	609/B/21.9.1990
21. Παιανίτικος Τοπικός Οίνος (Pienitikos Topikos Inos)	277563/28.2.1991	165/B/21.3.1991
22. Τοπικός Οίνος Αναβύσσου (Topikos Inos Anavissou)	277562/28.2.1991 372557/5.7.2000	177/B/27.3.1991 941/B/28.7.2000
23. Τοπικός Οίνος Κρανιάς (Topikos Inos Kranias)	235259/6.2.2002	190/B/20.2.2002

	Διατάξεις του κράτους μέλους	Επίσημη Εφημερίδα του κράτους μέλους
24. Τοπικός Οίνος Πλαγιών Πάρνηθας (Τορικός Ινος Πλαγιον Parnithas)	235296/14.2.2002	168/B/22.2.2002
25. Συριανός Τοπικός Οίνος (Sirianos Τορικός Ινος)	351761/26.5.1992	402/B/19.6.1992
26. Θηβαϊκός Τοπικός Οίνος (Thivaikos Τορικός Ινος)	387428/11.9.2000	1179/B/25.9.2000
27. Τοπικός Οίνος Πλαγιών Κιθαρώνα (Τορικός Ινος Πλαγιον Kitherona)	235297/14.2.2002	168/B/22.2.2002
28. Τοπικός Οίνος Πλαγιών Πετρωτού (Τορικός Ινος Πλαγιον Petrotou)	351779/12.6.1992	417/B/1.7.1992
29. Τοπικός Οίνος Γερανίων (Τορικός Ινος Geranion)	235261/6.2.2002	190/B/20.2.2002
30. Παλλινιώτικος Τοπικός Οίνος (Palliniotikos Τορικός Ινος)	397720/1.10.1992 235257/6.2.2002	617-/B/12.10.1992 168/B/14.2.2002
31. Αττικός Τοπικός Οίνος (Attikos Τορικός Ινος)	397722/1.10.1992 259739/19.2.1997	623/B/22.10.1992 140/B/3.3.1997
32. Σιατιστινός Τοπικός Οίνος (Siatistinos Τορικός Ινος)	317101/14.1.1993	41/B/4.2.1993
33. Τοπικός Οίνος Ριτσώνας Αυλίδας (Τορικός Ινος Ritsonas Avlidas)	317163/10.2.1993	116/B/5.3.1993
34. Τοπικός Οίνος Λετρίνων (Τορικός Ινος Letrinon)	397092/6.9.1993	718/B/16.9.1993
35. Τοπικός Οίνος Τεγέας (Τορικός Ινος Tegeas)	437358/5.11.1993	849/B/11.11.1993
36. Αιγαίοπελαγίτικος Τοπικός Οίνος (Egeorelagitikos Τορικός Ινος)	443760/10.12.1993 380238/31.7.2000	915/B/21.12.1993 1012/B/10.8.2000
37. Τοπικός Οίνος Σπάτων (Τορικός Ινος Spaton)	443787/22.12.1993 235255/6.2.2002	946/B/30.12.1993 190/B/20.2.2002
38. Τοπικός Οίνος Πλαγιών Πεντελικού (Τορικός Ινος Πλαγιον Pendelikou)	443785/22.12.1993	946/B/30.12.1993
39. Τοπικός Οίνος Μαρκόπουλου (Τορικός Ινος Markoroulou)	443786/22.12.1993 235299/14.2.2002	955/B/31.12.1993 168/B/22.2.2002
40. Τοπικός Οίνος Δηλαντίου Πεδίου (Τορικός Ινος Lilantiou Pediou)	426568/2.12.1994	921/B/14.12.1994
41. Τοπικός Οίνος Χαλκιδικής (Τορικός Ινος Chalkidikis)	296419/5.1.1995 378968/20.7.1995 387427/11.9.2000	6/B/12.1.1995 684/B/4.8.1995 1179/B/25.9.2000
42. Καρυστινός Τοπικός Οίνος (Karistinos Τορικός Ινος)	378960/20.7.1995	684/B/4.8.1995
43. Τοπικός Οίνος Χαλικούνας (Τορικός Ινος Chalikounas)	378959/20.7.1995	684/B/4.8.1995
44. Τοπικός Οίνος Οπούντια Λοκρίδος (Τορικός Ινος Orountia Lokridos)	378985/2.8.1995	709/B/17.8.1995
45. Παγγαιορείτικος Τοπικός Οίνος (Pangeoritikos Τορικός Ινος)	396581/12.10.1995	886/B/25.10.1995
46. Τοπικός Οίνος Πέλλας (Τορικός Ινος Pellas)	407350/16.10.1995	964/B/22.11.1995
47. Τοπικός Οίνος Δράμας (Τορικός Ινος Dramas)	413011/30.11.1995 235258/6.2.2002	1023/B/12.12.1995 190/B/20.2.2002
48. Τοπικός Οίνος Αδριανής (Τορικός Ινος Adrianis)	413012/30.11.1995 235253/6.2.2002	1031/B/14.12.1995 190/B/20.2.2002

	Διατάξεις του κράτους μέλους	Επίσημη Εφημερίδα του κράτους μέλους
49. Τοπικός Οίνος Σερρών (Τοπικός Ινος Serron)	413013/30.11.1995	1031/B/14.12.1995
50. Τοπικός Οίνος Αγοράς (Τοπικός Ινος Agoras)	317164/30.4.1996 235252/6.2.2002	383/B/24.5.1996 190/B/20.2.2002
51. Τοπικός Οίνος Κουλάδας Αταλάντης (Τοπικός Ινος Kiladas Atalantis)	317166/3.5.1996 344698/14.9.1998	383/B/24.5.1996 1008/B/25.9.1998
52. Τοπικός Οίνος Στερεάς Ελλάδας (Τοπικός Ινος Stereas Elladas)	330505/24.5.1996 380238/31.7.2000	548/B/9.7.1996 1012/10.8.2000
53. Τοπικός Οίνος Αρκαδίας (Τοπικός Ινος Arkadias)	330549/18.7.1996	650/B/30.7.1996
54. Τοπικός Οίνος Μεταξάτων (Τοπικός Ινος Metaxaton)	330582/7.8.1996	765/B/28.8.1996
55. Τοπικός Οίνος Κλημέντι (Τοπικός Ινος Klimenti)	330583/7.8.1996	765/B/28.8.1996
56. Τοπικός Οίνος Κέρκυρας (Τοπικός Ινος Kerkiras)	330585/7.8.1996	765/B/28.8.1996
57. Τοπικός Οίνος Ημαθίας (Τοπικός Ινος Imathias)	330584/7.8.1996 387426/11.9.2000	765/B/28.8.1996 1179/25.9.2000
58. Τοπικός Οίνος Μαντζαβινάτων (Τοπικός Ινος Mantzavinaton)	344787/2.9.1996	850/B/13.9.1996
59. Τοπικός Οίνος Σιθωνίας (Τοπικός Ινος Sithonias)	359490/25.10.1996	1010/B/5.11.1996
60. Ισμαρικός Τοπικός Οίνος (Ismarikos Τοπικός Ινος)	269489/24.1.1997	126/B/26.2.1997
61. Τοπικός Οίνος Αβδήρων (Τοπικός Ινος Avdiron)	269490/24.1.1997	126/B/26.2.1997
62. Τοπικός Οίνος Ιωαννίνων (Τοπικός Ινος Ioanninon)	269491/24.1.1997	126/B/26.2.1997 262/B/7.4.1997
63. Τοπικός Οίνος Πλαγιές Αιγιαλείας (Τοπικός Ινος Plagies Egialias)	269492/24.1.1997	126/B/26.2.1997
64. Τοπικός Οίνος Πλαγιές του Αίνου (Τοπικός Ινος Plagies του Ενου)	259740/19.2.1997	140/B/3.3.1997
65. Θρακικός Τοπικός Οίνος (Thrakikos Τοπικός Ινος) ή/οr Τοπικός Οίνος Θράκης (Τοπικός Ινος Thrakis)	259741/19.2.1997 380238/31.7.2000	140/B/3.3.1997 1012/B/10.8.2000
66. Τοπικός Οίνος Ιλίου (Τοπικός Ινος Iliou)	259742/19.2.1997	140/B/3.3.1997
67. Μετσοβίτικος Τοπικός Οίνος (Metsovitikos Τοπικός Ινος)	259743/19.2.1997	140/B/3.3.1997
68. Τοπικός Οίνος Κορωπίου (Τοπικός Ινος Koropiou)	259744/19.2.1997 235256/6.2.2002	140/B/3.3.1997 168/B/14.2.2002
69. Τοπικός Οίνος Θαψανών (Τοπικός Ινος Thapsanon)	340768/4.9.1997	817/B/11.9.1997
70. Τοπικός Οίνος Πλαγιών Κνημίδος (Τοπικός Ινος Plagion Knimidos)	344699/14.9.1998	1008/B/25.9.1998
71. Ηπειρωτικός Τοπικός Οίνος (Ipirotikos Τοπικός Ινος)	351698/5.5.2000	657/B/23.5.2000
72. Τοπικός Οίνος Φλώρινας (Τοπικός Ινος Florinas)	351699/5.5.2000	657/B/23.5.2000
73. Τοπικός Οίνος Πισατίδος (Τοπικός Ινος Pisatidos)	351700/5.5.2000	657/B/23.5.2000
74. Τοπικός Οίνος Λευκάδας (Τοπικός Ινος Lefkadas)	361601/5.5.2000	657/B/23.5.2000

	Διατάξεις του κράτους μέλους	Επίσημη Εφημερίδα του κράτους μέλους
75. Μονεμβάσιος Τοπικός Οίνος (Μονεμβασίος Τοπικός Ινός)	372560/5.7.2000	941/B/28.7.2000
76. Τοπικός Οίνος Βελβεντού (Τοπικός Ινός Velventou)	387429/11.9.2000	1179/B/12.9.2000
77. Λακωνικός Τοπικός Οίνος (Lakonikos Τοπικός Ινός)	387430/11.9.2000	1179/B/12.9.2000
B. Επιτραπέζιοι οίνοι Ρετσίνα συνοδευόμενοι από την ονομασία ενός Νομού και οι οποίοι ορίζονται από τον όρο «Ονομασία κατά παράδοση» Retsina wine which may be accompanied by the name of a Nomos and described as «Ονομασία κατά παράδοση» (traditional designation)		
Ρετσίνα Αττικής (Retsina Attikis)	PD 514/5.7.1979	157/A/12.7.1979
Ρετσίνα Βοιωτίας (Retsina Viotias)	PD 514/5.7.1979	157/A/12.7.1979
Ρετσίνα Ευβοίας (Retsina Evvias)	PD 514/5.7.1979	157/A/12.7.1979
C. Επιτραπέζιοι οίνοι που φέρουν το όνομα μιας περιοχής παραγωγής και ορίζονται από τον όρο «Ονομασία κατά παράδοση» Wines which may bear the name of a production region and be described as «Ονομασία κατά παράδοση» (traditional designation)		
Βερντέα Ονομασία κατά παράδοση Ζακύνθου (Verdea Onomasia kata paradosi Zakynthou)	397719/1992	623/B/22.10.1992
Ρετσίνα Μεσογείων (Retsina Mesogion) ⁽¹⁾	PD 514/5.7.1979	157/A/12.7.1979
Ρετσίνα Κρωπίας (Retsina Kropias) ⁽¹⁾ ή/ορ Ρετσίνα Κορωπίου (Retsina Koripiou) ⁽¹⁾	PD 514/5.7.1979	157/A/12.7.1979
Ρετσίνα Μαρκοπούλου (Retsina Markoroulou) ⁽¹⁾	PD 514/5.7.1979	157/A/12.7.1979
Ρετσίνα Μεγάρων (Retsina Megaron) ⁽¹⁾	PD 514/5.7.1979	157/A/12.7.1979
Ρετσίνα Παιανίας (Retsina Peanias) ⁽¹⁾ ή/ορ Ρετσίνα Λιοπεσίου (Retsina Liopesiou) ⁽¹⁾	PD 514/5.7.1979	157/A/12.7.1979
Ρετσίνα Παλλήνης (Retsina Pallinis) ⁽¹⁾	PD 514/5.7.1979	157/A/12.7.1979
Ρετσίνα Πικερμίου (Retsina Pikermiou) ⁽¹⁾	PD 514/5.7.1979	157/A/12.7.1979
Ρετσίνα Σπάτων (Retsina Spaton) ⁽¹⁾	PD 514/5.7.1979	157/A/12.7.1979
Ρετσίνα Θηβών (Retsina Thivon) ⁽²⁾	PD 514/5.7.1979	157/A/12.7.1979
Ρετσίνα Γιάλτρων (Retsina Gialtron) ⁽³⁾	PD 514/5.7.1979	157/A/12.7.1979
Ρετσίνα Καρύστου (Retsina Karistou) ⁽³⁾	PD 514/5.7.1979	157/A/12.7.1979
Ρετσίνα Χαλκίδας (Chalkidas) ⁽³⁾	PD 514/5.7.1979	157/A/12.7.1979

⁽¹⁾ Συμπληρώνεται ή μη το όνομα του νομού Αττικής.

⁽²⁾ Συμπληρώνεται ή μη το όνομα του νομού Βοιωτίας.

⁽³⁾ Συμπληρώνεται ή μη το όνομα του νομού Ευβοίας.

	Διατάξεις του κράτους μέλους	Επίσημη Εφημερίδα του κράτους μέλους
ΙΣΠΑΝΙΑ		
Abanilla	1.3.2002	12.3.2002
Alto Palancia-Alto Mijares	20.4.2001	27.4.2001
Arribes del Duero	6.10.1992	17.10.1992
Bailén	7.1.1998	27.1.1998
Bajo Aragón	4.4.1988	20.4.1988
Betanzos	8.11.2000	20.11.2000
Cádiz	6.10.1992	17.10.1992
Campo de Belchite	23.12.1999	19.1.2000
Campo de Cartagena	1.3.2002	12.3.2002
Cangas	28.5.2001	8.6.2001
Castelló	21.12.2001	21.1.2002
Castilla	23.12.1999	19.1.2000
Castilla y León	15.6.2000	30.6.2000
Contraviesa-Alpujarra	6.10.1992	17.10.1992
Desierto de Almería	16.7.2003	11.7.2003
El Terrerazo	23.9.2003	30.9.2003
Extremadura	23.12.1999	19.1.2000
Gálvez	4.4.1988	20.4.1988
Granada Sur-Oeste	1.7.2003	11.7.2003
Ibiza	7.1.1998	27.1.1998
Isla de Menorca	27.3.2002	18.4.2002
La Gomera	25.1.1994	4.2.1994
Laujar-Alpujarra	3.4.2000	2.5.2000
Norte de Granada	23.12.1999	19.1.2000
Pozohondo	4.4.1988	20.4.1988
Ribera del Arlanza	7.1.1998	27.1.1998
Ribera del Gállego-Cinco Villas	23.12.1999	19.1.2000
Ribera del Queiles	29.10.2003	10.11.2003
Serra de Tramuntana-Costa Nord	11.2.2002	21.2.2002
Sierra de Alcaraz	2.6.1995	17.6.1995
Sierra Sur de Jaén	30.9.2003	10.10.2003
Tierra de León	9.4.1999	3.5.1999
Tierra del Vino de Zamora	6.10.1992	17.10.1992
Valdejalón	4.4.1988	20.4.1988
Valle del Cinca	7.1.1998	27.1.1998
Valle del Jiloca	23.12.1999	19.1.2000
Valle del Miño-Ourense	4.4.1988	20.4.1988
Valle de Benavente	12.9.2000	27.9.2000

	Διατάξεις του κράτους μέλους	Επίσημη Εφημερίδα του κράτους μέλους
ΓΑΛΛΙΑ		
1. «Τοπικοί» οίνοι οι οποίοι ορίζονται με το όνομα του διοικητικού διαμερισματος παραγωγής τους		
Σύνολο των διοικητικών διαμερισμάτων παραγωγής οίνου, εκτός αυτών των οποίων τα ονόματα είναι ελεγχόμενες ονομασίες προέλευσης (π.χ. Κορσική, Jura, Loire, Moselle και Savoie)	Dekret n° 79.755 + n° 2000-848	8.9.1979 1.9.2000
Vin de pays de l'Ain		
Vin de pays de l'Allier		
Vin de pays des Alpes de Haute Provence		
Vin de pays des Alpes Maritimes		
Vin de pays de l'Ardèche		
Vin de pays de l'Ariège		
Vin de pays de l'Aude		
Vin de pays de l'Aveyron		
Vin de pays des Bouches du Rhône		
Vin de pays du Calvados		
Vin de pays de la Charente		
Vin de pays des Charentes Maritimes		
Vin de pays du Cher		
Vin de pays de Corrèze		
Vin de pays de la Creuse		
Vin de pays des Deux-Sèvres		
Vin de pays de la Dordogne		
Vin de pays du Doubs		
Vin de pays de la Drôme		
Vin de pays du Gard		
Vin de pays du Gers		
Vin de pays des Hautes-Alpes		
Vin de pays de la Haute-Garonne		
Vin de pays de la Haute-Marne		
Vin de pays des Hautes-Pyrénées		
Vin de pays de la Haute-Saône		
Vin de pays de la Haute-Vienne		
Vin de pays de l'Hérault		
Vin de pays de l'Indre et Loire		
Vin de pays de l'Indre		
Vin de pays de l'Isère		
Vin de pays des Landes		
Vin de pays de Loire-Atlantique		

	Διατάξεις του κράτους μέλους	Επίσημη Εφημερίδα του κράτους μέλους
Vin de pays du Loir et Cher		
Vin de pays du Loiret		
Vin de pays du Lot		
Vin de pays du Lot et Garonne		
Vin de pays de Maine et Loire		
Vin de pays de la Meuse		
Vin de pays de la Nièvre		
Vin de pays du Puy de Dôme		
Vin de pays des Pyrénées-Atlantiques		
Vin de pays des Pyrénées Orientales		
Vin de pays de Saône et Loire		
Vin de pays de la Sarthe		
Vin de pays de Seine et Marne		
Vin de pays du Tarn		
Vin de pays du Tarn et Garonne		
Vin de pays du Var		
Vin de pays du Vaucluse		
Vin de pays de la Vendée		
Vin de pays de la Vienne		
Vin de pays de l'Yonne		
2. «Τοπικοί οίνοι» οι οποίοι ορίζονται με το όνομα της περιοχής παραγωγής των (Η έκταση της περιοχής παραγωγής, η οποία ορίζεται με ιδιαίτερο διάταγμα μπορεί να είναι μια κοινότητα ή διάφορα διοικητικά διαμερίσματα)		
Vin de pays Cathare	25.4.2001	28.4.2001
Vin de pays des Coteaux de Tannay	17.1.2001	20.1.2001
Vin de pays de l'Agenais	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays d'Aigues	30.12.1993	31.12.1993
Vin de pays d'Allobrogie	16.11.1981	20.11.1981
Vin de pays d'Argens	5.3.1981	7.3.1981
Vin de pays des Balmes dauphinoises	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays de la Bénovie	5.4.1982	7.4.1982
Vin de pays du Bérange	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays de Bessan	16.11.1981	20.11.1981
Vin de pays de Bigorre	3.4.1985	10.4.1985
Vin de pays du Bourbonnais	22.1.1986	25.1.1986
Vin de pays de Cassan	5.4.1982	7.4.1982
Vin de pays de Caux	25.1.1982	31.1.1982

	Διατάξεις του κράτους μέλους	Επίσημη Εφημερίδα του κράτους μέλους
Vin de pays de Cessenon	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays charentais	5.3.1981	7.3.1981
Vin de pays charentais «Île de Ré»	5.3.1981	7.3.1981
Vin de pays charentais «Île d'Oléron»	5.3.1981	7.3.1981
Vin de pays charentais «Saint Sornin»	5.3.1981	7.3.1981
Vin de pays des Cévennes	27.8.1992	2.9.1992
Vin de pays des Cévennes «Mont Bouquet»	27.8.1992	2.9.1992
Vin de pays de la Cité de Carcassonne	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays des collines de la Moure	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays des collines rhodaniennes	5.3.1981	7.3.1981
Vin de pays du comté de Grignan	5.3.1981	7.3.1981
Vin de pays du comté tolosan	6.4.1982	10.4.1982
Vin de pays des comtés rhodaniens	13.10.1989	14.10.1989
Vin de pays de la Côte vermeille	17.3.1986	20.3.1986
Vin de pays des coteaux charitois	22.1.1986	25.1.1986
Vin de pays des coteaux d'Enserune	16.11.1981	20.11.1981
Vin de pays des coteaux de Bessilles	25.2.1987	28.2.1987
Vin de pays des coteaux de Cèze	16.11.1981	20.11.1981
Vin de pays des coteaux de Coiffy	2.11.1989	8.11.1989
Vin de pays des coteaux flaviens	16.11.1981	20.11.1981
Vin de pays des coteaux de Fontcaude	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays des coteaux de Glanes	16.11.1981	20.11.1981
Vin de pays des coteaux de l'Ardèche	16.11.1981	20.11.1981
Vin de pays des coteaux de l'Auxois	25.10.1996	3.11.1996
Vin de pays des coteaux de la Cabrerisse	16.11.1981	20.11.1981
Vin de pays des coteaux de Laurens	5.4.1982	7.4.1982
Vin de pays des coteaux de Miramont	16.11.1981	20.11.1981
Vin de pays des coteaux de Murviel	5.4.1982	7.4.1982
Vin de pays des coteaux de Narbonne	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays des coteaux de Peyriac	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays des coteaux des Baronnie	16.11.1981	20.11.1981
Vin de pays des coteaux du Cher et de l'Arnon	16.11.1981	20.11.1981
Vin de pays des coteaux du Grésivaudan	16.11.1981	20.11.1981
Vin de pays des coteaux du Libron	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays des coteaux du littoral audois	5.3.1981	7.3.1981
Vin de pays des coteaux du pont du Gard	16.11.1981	20.11.1981

	Διατάξεις του κράτους μέλους	Επίσημη Εφημερίδα του κράτους μέλους
Vin de pays des coteaux du Salagou	16.11.1981	20.11.1981
Vin de pays des coteaux du Verdon	12.2.1992	18.2.1992
Vin de pays des coteaux et terrasses de Montauban	5.3.1981	7.3.1981
Vin de pays des côtes catalanes	16.11.1981	20.11.1981
Vin de pays des côtes de Gascogne	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays des côtes de Lastours	16.11.1981	20.11.1981
Vin de pays des côtes de Montestruc	26.8.1982	1.9.1982
Vin de pays des côtes de Pérignan	16.11.1981	20.11.1981
Vin de pays des côtes de Prouilhe	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays des côtes de Thau	16.11.1981	20.11.1981
Vin de pays des côtes de Thongue	5.4.1982	7.4.1982
Vin de pays des côtes du Brian	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays des côtes de Ceressou	16.11.1981	20.11.1981
Vin de pays des côtes du Condomois	26.8.1982	1.9.1982
Vin de pays des côtes du Tarn	16.11.1981	20.11.1981
Vin de pays des côtes du Vidourle	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays de Cucugnan	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays Duché d'Uzès	27.8.1992	2.9.1992
Vin de pays de Franche-Comté	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays de Franche-Comté «Coteaux de Champlitte»	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays de Saint-Guilhem-le-Désert	5.4.1982	7.4.1982
Vin de pays d'Hauterive	5.12.1996	8.12.1996
Vin de pays d'Hauterive «val d'Orbieu»	5.12.1996	8.12.1996
Vin de pays d'Hauterive «Coteaux du Termenès»	5.12.1996	8.12.1996
Vin de pays d'Hauterive «Côtes de Lézignan»	5.12.1996	8.12.1996
Vin de pays de la haute vallée de l'Aude	16.11.1981	20.11.1981
Vin de pays de la haute vallée de l'Orb	5.4.1982	7.4.1982
Vin de pays des hauts de Badens	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays de l'île de Beauté	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays du jardin de la France	5.12.1996	8.12.1996
Vin de pays du jardin de la France «Marches de Bretagne»	5.12.1996	8.12.1996
Vin de pays du jardin de la France «Pays de Retz»	5.12.1996	8.12.1996
Vin de pays des Maures	25.1.1982	31.1.1982

	Διατάξεις του κράτους μέλους	Επίσημη Εφημερίδα του κράτους μέλους
Vin de pays du mont Baudile	16.11.1981	20.11.1981
Vin de pays du Mont-Caume	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays des monts de la Grage	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays d'Oc	15.10.1987	16.10.1987
Vin de pays du Périgord	25.10.1996	3.11.1996
Vin de pays du Périgord «Vin de Domme»	25.10.1996	3.11.1996
Vin de pays de la Petite Crau	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays Portes de Méditerranée	22.10.1999	29.10.1999
Vin de pays de la principauté d'Orange	5.3.1981	7.3.1981
Vin de pays des Sables du golfe du Lion	5.4.1982	7.4.1982
Vin de pays de Saint-Sardos	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays de Sainte Marie la Blanche	25.10.1996	3.11.1996
Vin de pays des terroirs landais	22.1.1986	23.1.1986
Vin de pays des Terroirs landais «Coteaux de Chalosse»	22.1.1986	23.1.1986
Vin de pays des Terroirs landais «Côtes de L'Adour»	22.1.1986	23.1.1986
Vin de pays des Terroirs landais «Sables Fauves»	22.1.1986	23.1.1986
Vin de pays des Terroirs landais «Sables de l'Océan»	22.1.1986	23.1.1986
Vin de pays de Thézac-Perricard	14.4.1988	16.4.1988
Vin de pays du Torgan	25.2.1987	28.2.1987
Vin de pays d'Urfé	5.4.1982	7.4.1982
Vin de pays du val de Cesse	16.11.1981	20.11.1981
Vin de pays du val de Dagne	16.11.1981	20.11.1981
Vin de pays du val de Montferrand	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays de la vallée du Paradis	16.11.1981	20.11.1981
Vin de pays de la Vaunage	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays de la vicomté d'Aumelas	5.4.1982	7.4.1982
Vin de pays de la Vistrenque	26.8.1982	1.9.1982
ITALIA		
<i>Abruzzo</i>		
Alto Tirino	18.11.1995	n. 283 del 4.12.1995
Colli Aprutini	18.11.1995	n. 283 del 4.12.1995
Colli del Sango	18.11.1995	n. 283 del 4.12.1995
Colline Frentane	18.11.1995	n. 283 del 4.12.1995
Colline Pescaresi	18.11.1995	n. 283 del 4.12.1995
Colline Teatine del Vastese (a)	18.11.1995	n. 283 del 4.12.1995
Histonium (a)	18.11.1995	n. 283 del 4.12.1995
Terre di Chieti	18.11.1995	n. 283 del 4.12.1995
Valle Peligna	18.11.1995	n. 283 del 4.12.1995

	Διατάξεις του κράτους μέλους	Επίσημη Εφημερίδα του κράτους μέλους
<i>Basilicata</i>		
Basilicata	9.10.1995	n. 67 del 15.11.1995
Grotтино di Roccanova	14.3.2000	n. 78 del 3.4.2000
<i>Prov. Aut. Bolzano</i>		
Mitterberg (b)	3.11.1995	n. 284 del 5.12.1995
Mitterberg tra Cauria e Tel (b)	3.11.1995	n. 284 del 5.12.1995
Mitterberg Zwischen Gfrill und Toll (b)	3.11.1995	n. 284 del 5.12.1995
Vigneti delle Dolomiti (c)	26.11.1997	n. 285 del 6.12.1997
Weinberg Dolomiten (c)	26.11.1997	n. 285 del 6.12.1997
<i>Calabria</i>		
Arghillà	27.12.1995	n. 266 del 14.11.1995
Condoleo	27.12.1995	n. 266 del 14.11.1995
Costa Viola	27.12.1995	n. 266 del 14.11.1995
Esaro	27.12.1995	n. 266 del 14.11.1995
Lipuda	27.12.1995	n. 266 del 14.11.1995
Locride	27.12.1995	n. 266 del 14.11.1995
Palizzi	27.12.1995	n. 266 del 14.11.1995
Pellaro	27.10.1995	n. 266 del 14.11.1995
Scilla	27.12.1995	n. 266 del 14.11.1995
Valdamato	27.12.1995	n. 266 del 14.11.1995
Val di Neto	27.12.1995	n. 266 del 14.11.1995
Valle del Crati	27.12.1995	n. 266 del 14.11.1995
Calabria	27.12.1995	n. 266 del 14.11.1995
Decreto integrativo: 31.7.1996		n. 190 del 14.8.1996
<i>Campania</i>		
Colli di Salerno	22.11.1995	n. 301 del 28.12.1995
Dugenta	22.11.1995	n. 301 del 28.12.1995
Epomeo	22.11.1995	n. 301 del 28.12.1995
Irpinia	22.11.1995	n. 301 del 28.12.1995
Paestum	22.11.1995	n. 301 del 28.12.1995
Pompeiano	22.11.1995	n. 301 del 28.12.1995
Roccamonfina	22.11.1995	n. 301 del 28.12.1995
Terre del Volturno	22.11.1995	n. 301 del 28.12.1995
Decreto integrativo: 9.4.1996		n. 96 del 24.4.1996
<i>Emilia Romagna</i>		
Bianco di Castelfranco Emilia	18.11.1995	n. 285 del 6.12.1995
Forli	18.11.1995	n. 285 del 6.12.1995
Fortana del Taro	18.11.1995	n. 285 del 6.12.1995
Modena (c)	18.11.1995	n. 285 del 6.12.1995
Provincia de Modena (c)	18.11.1995	n. 285 del 6.12.1995

	Διατάξεις του κράτους μέλους	Επίσημη Εφημερίδα του κράτους μέλους
Ravenna	18.11.1995	n. 285 del 6.12.1995
Rubicone	18.11.1995	n. 285 del 6.12.1995
Sillaro (d)	18.11.1995	n. 285 del 6.12.1995
Bianco del Sillaro (d)	18.11.1995	n. 285 del 6.12.1995
Val Tidone	18.11.1995	n. 285 del 6.12.1995
Emilia (e)	18.11.1995	n. 285 del 6.12.1995
dell'Emilia (e)	18.11.1995	n. 285 del 6.12.1995
Terre di Veleja	5.8.1997	n. 204 del 2.9.1997
Decreto integrativo: 10.4.1996		n. 100 del 30.4.1996
D. (rettif. D. 10.4.1996): 7.5.1996		n. 112 del 15.5.1996
<i>Friuli-Venezia Giulia</i>		
Venezia Giulia	7.3.1996	n. 70 del 23.3.1996
Alto Livenza ⁽⁴⁾	7.3.1996	n. 70 del 23.3.1996
delle Venezie ⁽⁵⁾	7.3.1996	n. 70 del 23.3.1996
<i>Lazio</i>		
Civitella d'Agliano	22.11.1995	n. 302 del 29.12.1995
Colli Cimini	22.11.1995	n. 302 del 29.12.1995
Frusinate (f)	22.11.1995	n. 302 del 29.12.1995
del Frusinate (f)	22.11.1995	n. 302 del 29.12.1995
Nettuno	22.11.1995	n. 302 del 29.12.1995
Lazio	22.11.1995	n. 302 del 29.12.1995
Decreto integrativo: 13.9.1996		n. 229 del 30.9.1996
<i>Liguria</i>		
Colline Savonesi	20.11.1995	n. 294 del 18.12.1995
Golfo dei Poeti La Spezia o Golfo dei Poeti	16.10.2001	n. 248 del 24.10.2001
<i>Lombardia</i>		
Alto Minicio	18.11.1995	n. 285 del 6.12.1995
Benaco bresciano	18.11.1995	n. 285 del 6.12.1995
Bergamasca	18.11.1995	n. 285 del 6.12.1995
Collina del Milanese	18.11.1995	n. 285 del 6.12.1995
Montenetto di Brescia	18.11.1995	n. 285 del 6.12.1995
Provincia di Manova	18.11.1995	n. 285 del 6.12.1995
Provincia di Pavia	18.11.1995	n. 285 del 6.12.1995
Quistello	18.11.1995	n. 285 del 6.12.1995
Ronchi di Brescia	18.11.1995	n. 285 del 6.12.1995
Sabbioneta	18.11.1995	n. 285 del 6.12.1995

⁽⁴⁾ Riguarda il territorio delle province di Treviso (Veneto) e Pordenone (Friuli-Venezia Giulia).

⁽⁵⁾ Riguarda il territorio delle regioni Veneto e Friuli-Venezia Giulia e della provincia autonoma di Trento.

	Διατάξεις του κράτους μέλους	Επίσημη Εφημερίδα του κράτους μέλους
Sebino	18.11.1995	n. 285 del 6.12.1995
Terrazze Retiche di Sondrio	18.11.1995	n. 285 del 6.12.1995
<i>Marche</i>		
Marche	11.10.1995	n. 259 del 6.11.1995
Decreto integrativo: 20.11.1995		n. 287 del 9.12.1995
Osco (g)	4.11.1995	n. 281 dell'1.12.1995
Terre degli Osci (g)	4.11.1995	n. 281 dell'1.12.1995
Rotae	4.11.1995	n. 281 dell'1.12.1995
<i>Puglia</i>		
Daunia	12.9.1995	n. 237 del 10.10.1995
Murgia	12.9.1995	n. 237 del 10.10.1995
Salento	12.9.1995	n. 237 del 10.10.1995
Tarantino	12.9.1995	n. 237 del 10.10.1995
Valle d'Itria	12.9.1995	n. 237 del 10.10.1995
Puglia	12.9.1995	n. 237 del 10.10.1995
Decreto integrativo: 30.7.1996		n. 190 del 14.8.1995
<i>Sardegna</i>		
Barbagia	12.10.1995	n. 259 del 6.11.1995
Colli del Limbara	12.10.1995	n. 259 del 6.11.1995
Marmilla	12.10.1995	n. 259 del 6.11.1995
Nurra	12.10.1995	n. 259 del 6.11.1995
Ogliastra	12.10.1995	n. 259 del 6.11.1995
Parteolla	12.10.1995	n. 259 del 6.11.1995
Planargia	12.10.1995	n. 259 del 6.11.1995
Provincia di Nuoro	12.10.1995	n. 259 del 6.11.1995
Romangia	12.10.1995	n. 259 del 6.11.1995
Sibiola	12.10.1995	n. 259 del 6.11.1995
Tharros	12.10.1995	n. 259 del 6.11.1995
Trexenta	12.10.1995	n. 259 del 6.11.1995
Valle del Tirso	12.10.1995	n. 259 del 6.11.1995
Valli di Porto Pino	12.10.1995	n. 259 del 6.11.1995
Isola dei Nuraghi	12.10.1995	n. 259 del 6.11.1995
<i>Sicilia</i>		
Camarro	10.10.1995	n. 269 del 17.11.1995
Colli Ericini	10.10.1995	n. 269 del 17.11.1995

	Διατάξεις του κράτους μέλους	Επίσημη Εφημερίδα του κράτους μέλους
Fontanarossa di Cerda	10.10.1995	n. 269 del 17.11.1995
Salemi	10.10.1995	n. 269 del 17.11.1995
Salina	10.10.1995	n. 269 del 17.11.1995
Valle Belice	10.10.1995	n. 269 del 17.11.1995
Sicilia	10.10.1995	n. 269 del 17.11.1995
Decreto integrativo: 22.12.1995		n. 13 del 17.1.1996
<i>Toscana</i>		
Alta Valle della Greve	9.10.1995	n. 25 del 10.10.1995
Colli della Toscana centrale	9.10.1995	n. 25 del 10.10.1995
Maremma toscana	9.10.1995	n. 25 del 10.10.1995
Val di Magra	9.10.1995	n. 25 del 10.10.1995
Toscano (h)	9.10.1995	n. 25 del 10.10.1995
Toscana (h)	9.10.1995	n. 25 del 10.10.1995
Decreto integrativo: 22.11.1995		n. 300 del 27.12.1995
Decreto integrativo: 26.2.1996		n. 57 dell'8.3.1996
<i>Prov. Aut. Trento</i>		
Altesino	22.11.1995	n. 300 del 27.12.1995
delle Venezie ⁽⁵⁾	22.11.1995	n. 300 del 27.12.1995
Vallagarina ⁽⁶⁾	22.11.1995	n. 300 del 27.12.1995
Vigneti delle Dolomiti	26.11.1997	n. 285 del 6.12.1997
<i>Umbria</i>		
Allerona	18.11.1995	n. 284 del 6.12.1995
Bettona	18.11.1995	n. 284 del 6.12.1995
Cannara	18.11.1995	n. 284 del 6.12.1995
Nami	18.11.1995	n. 284 del 6.12.1995
Spello	18.11.1995	n. 284 del 6.12.1995
Umbria	18.11.1995	n. 284 del 6.12.1995
<i>Veneto</i>		
Alto Livenza ⁽⁴⁾	21.11.1995	n. 297 del 21.12.1995
Colli Trevigiani	21.11.1995	n. 297 del 21.12.1995
Conselvano	21.11.1995	n. 297 del 21.12.1995
delle Venezie ⁽⁵⁾	21.11.1995	n. 297 del 21.12.1995
Marca Trevigiana	21.11.1995	n. 297 del 21.12.1995
Provincia di Verona (i)	21.11.1995	n. 297 del 21.12.1995
Veronese (i)	21.11.1995	n. 297 del 21.12.1995
Vallagarina ⁽⁶⁾	21.11.1995	n. 297 del 21.12.1995
Veneto orientale	21.11.1995	n. 297 del 21.12.1995

⁽⁴⁾ Riguarda il territorio delle province di Treviso (Veneto) e Pordenone (Friuli-Venezia Giulia).

⁽⁵⁾ Riguarda il territorio delle regioni Veneto e Friuli-Venezia Giulia e della provincia autonoma di Trento.

⁽⁶⁾ Riguarda il territorio della provincia di Verona (Veneto) e della provincia autonoma di Trento.

Nota: La lettera che accompagna alcuni nomi ne indica l'equivalenza.

	Διατάξεις του κράτους μέλους	Επίσημη Εφημερίδα του κράτους μέλους
Vigneti delle Dolomiti	26.11.1997	n. 285 del 6.12.1997
Veneto	21.11.1995	n. 297 del 21.12.1995
Decreto integrativo: 27.2.1996		n. 57 dell'8.3.1996
Decreto integrativo: 21.3.1996		n. 79 del 3.4.1996

ΚΑΤΩ ΧΩΡΕΣ

Σύμφωνα με την απόφαση του έτους 2003 για τον οίνο που έλαβε το Κεντρικό Συμβούλιο Εμπορίας, Γεωργικών Προϊόντων (ΗΡΑ), οίνοι είναι δυνατόν να διοχετεύονται στο εμπόριο ως «Τοπικοί οίνοι» μόνον εφόσον περιλαμβάνουν μνεία της καταγωγής τους από τις Κάτω Χώρες και μνεία του ονόματος μίας από τις ακόλουθες επαρχίες:

- Groningen
- Friesland
- Drenthe
- Overijssel
- Gelderland
- Flevoland
- Utrecht
- Noord Holland
- Zuid Holland
- Zeeland
- Noord Brabant
- Limburg

ΑΥΣΤΡΙΑ

Landwein Weinland

Weingesetz § 23

BGBl. Nr. 141 aus 1999

Landwein Bergland

Steirischer Landwein

Wiener Landwein

Σύμφωνα με το άρθρο 28α του αυστριακού αμπελοοινικού νόμου (ομοσπονδιακός νόμος της 23ης Ιουλίου 1999 που αφορά την εμπορία των οίνων και των οίνων από φρούτα) ο οίνος μπορεί να τεθεί σε κατανάλωση με την ονομασία «Landwein» μόνο εφόσον:

- φέρει αναφορά της αυστριακής προέλευσης του π.χ. «Österreich», «Wein aus Österreich», «österreichischer Wein», «österreichischer Landwein», κ. λπ. και
- φέρει το όνομα μίας από τις εξής περιοχές:
  - Weinland
  - Bergland
  - Steirerland
  - Wien

	Διατάξεις του κράτους μέλους	Επίσημη Εφημερίδα του κράτους μέλους
ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ		
<i>Vinho de Mesa com Indicação Geográfica</i>		
Vinho Regional Alentejano	Portaria n.º 623/98 Portaria n.º 394/2001	28 de Agosto de 1998 16 de Abril de 2001
Vinho Regional Algarve	Portaria n.º 364/2001	9 de Abril de 2001
Vinho Regional Beiras	Portaria n.º 158/93	11 de Fevereiro de 1993
Vinho Regional Estremadura	Portaria n.º 351/93 Portaria n.º 394/2001 Portaria n.º 1066/2003	24 de Março de 1993 16 de Abril de 2001 26 de Setembro de 2003
Vinho Regional Minho	Portaria n.º 112/93 Portaria n.º 1202/97 Portaria n.º 394/2001	30 de Janeiro de 1993 28 de Novembro de 1997 16 de Abril de 2001
Vinho Regional Ribatejano	Portaria n.º 370/99 Portaria n.º 424/2001	20 de Maio de 1999 19 de Abril de 2001
Vinho Regional Terras do Sado	Portaria n.º 400/92 Portaria n.º 196/94 Portaria n.º 394/2001	13 de Maio de 1992 5 de Abril de 1994 16 de Abril de 2001
Vinho Regional Trás-os-Montes	Portaria n.º 157/93	11 de Fevereiro de 1993
<i>Sub-regiões do Vinho Regional Beiras</i>		
Beira Alta	Portaria n.º 158/93	11 de Fevereiro de 1993
Beira Litoral		
Terras de Sico		
<i>Sub-região do Vinho Regional Estremadura</i>		
Alta Estremadura	Portaria n.º 351/93 Portaria n.º 394/2001 Portaria n.º 1066/2003	24 de Março de 1993 16 de Abril de 2001 26 de Setembro de 2003
<i>Sub-região do Vinho Regional Trás-os-Montes</i>		
Terras Durienses	Portaria n.º 157/93	11 de Fevereiro de 1993
<i>Outras designações</i>		
Palhete de Ourém (Vinho Regional Estremadura-Concelho de Ourém)	Portaria n.º 1450/2001	22 de Dezembro de 2001
<i>Vinho Licoroso com Indicação Geográfica</i>		
Vinho Licoroso Algarve	Portaria n.º 364/2001	9 de Abril de 2001
Vinho Licoroso Estremadura	Portaria n.º 244/2000	3 de Maio de 2000

Τελική έκθεση του συμβούλου ακρόασεων στην υπόθεση COMP/M.3083 — GE/Instrumentarium

[συνταχθείσα σύμφωνα με το άρθρο 15 της απόφασης 2001/462/ΕΚ, ΕΚΑΧ της Επιτροπής της 23ης Μαΐου 2001 για τα καθήκοντα του συμβούλου ακρόασεων σε ορισμένες διαδικασίες ανταγωνισμού (ΕΕ L 162 της 19.6.2001, σ. 21)]

(2004/C 92/04)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

Το σχέδιο απόφασης οδηγεί στη διατύπωση των ακόλουθων παρατηρήσεων:

- Η προτεινόμενη πράξη συγκέντρωσης κοινοποιήθηκε την 28η Φεβρουαρίου 2003.
- Την 3η Απριλίου 2003, σε μια απόφαση, βάσει του άρθρου 6 παράγραφος 1 στοιχείο γ) του κανονισμού περί συγκεντρώσεων, η Επιτροπή διαπίστωσε ότι η κοινοποιηθείσα πράξη συγκέντρωσης δημιουργούσε αμφιβολίες. Σύμφωνα με την πολιτική της διαφάνειας που επί του παρόντος επιδιώκει η Επιτροπή, τα μέρη έλαβαν τις μη απόρρητες αποδόσεις των σημαντικότερων εγγράφων που παρασχέθηκαν από τρίτα μέρη.

Παρόλο που ο αριθμός ακρίβειας των εγγράφων δεν ικανοποίησε πλήρως την GE, αυτή μπόρεσε να υποβάλει παρατηρήσεις σύντομα, πριν τη λήψη απόφασης για την αποστολή της κοινοποίησης αιτιάσεων. Σε αυτό το πλαίσιο, χάρη σε μια συμφωνία τήρησης του απορρήτου, οι οικονομικοί σύμβουλοι του κοινοποιούντος μέρους είχαν επίσης πρόσβαση σε δεδομένα και οικονομικές αναλύσεις που παρασχέθηκαν από ενδιαφερόμενο τρίτο μέρος.

- Την 4η Ιουλίου 2003, η Επιτροπή απέστειλε κοινοποίηση αιτιάσεων στη GE. Μετά τα προκαταρκτικά αποτελέσματα της έρευνας, ορισμένα στοιχεία για τα οποία η Επιτροπή είχε αρχικά εκφράσει σοβαρές αμφιβολίες δεν συμπεριλήφθηκαν στην κοινοποίηση αιτιάσεων.

Κατά τη διάρκεια της μετέπειτα διαδικασίας πρόσβασης στο φάκελο της υπόθεσης, ανευρέθη λύση στο θέμα του απόρρητου χαρακτήρα οπρσμένων εγγράφων δυνάμει των ρυθμίσεων που θέσπισε η Επιτροπή κατόπιν συμφωνίας όλων των ενδιαφερόμενων μερών. Οι ρυθμίσεις αυτές επέτρεψαν στους οικονομικούς συμβούλους του κοινοποιούντος μέρους να ελέγξουν τις οικονομικές αναλύσεις που διεξήχθησαν από την Επιτροπή, με βάση τα δεδομένα τα οποία ανακοινώθηκαν από τρίτα μέρη, υπό τον όρο της συμφωνίας τήρησης του απορρήτου.

- Κατόπιν, τα μέρη πρότειναν διαρθρωτικά μέτρα στην Επιτροπή, τα ποποία αποτέλεσαν θέμα έρευνας αγοράς. Η αντικειμενικότητα της εν λόγω έρευνας δεν αμφισβητήθηκε.

Τα μέρη δεν θεώρησαν απαραίτητο να απαντήσουν στην κοινοποίηση αιτιάσεων και συνεπώς δεν ζήτησαν ούτε επίσημη ακρόαση.

Καθόλη τη διάρκεια της έρευνας υπήρξε πλήρης σεβασμός ακρόασης των μερών.

Βρυξέλλες, 14 Αυγούστου 2003.

(υπογραφή *a.a.* Karen Williams)

Serge DURANDE

Γνώμη της συμβουλευτικής επιτροπής για τις συγκεντρώσεις εκδοθείσα κατά την 118η συνεδρίασή της στις 12 Αυγούστου 2003 για σχέδιο απόφασης σχετικά με την υπόθεση COMP/M.3083 — General Electric/Instrumentarium

(2004/C 92/05)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

1. Η συμβουλευτική επιτροπή συμφωνεί με την Επιτροπή ότι η κοινοποιηθείσα πράξη συνιστά συγκέντρωση κατά την έννοια του άρθρου 3 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού περί συγκεντρώσεων και ότι έχει κοινοτικό χαρακτήρα, όπως αυτός καθορίζεται στο άρθρο 1 παράγραφος 2 του ρηθέντος κανονισμού.
- 2.α) Η συμβουλευτική επιτροπή συμφωνεί με την Επιτροπή ότι, αφορά τις συσκευές παρακολούθησης ασθενών, οι εξεταστέες αγορές προϊόντος είναι οι εξής: περιεχειρητικών συσκευών παρακολούθησης για μονάδες εντατικής θεραπείας και συσκευών παρακολούθησης για γενικές κλινικές.
- 2.β) Η συμβουλευτική επιτροπή συμφωνεί με την Επιτροπή ότι ο ακριβής ορισμός της αγοράς προϊόντος προκειμένου για τον εξοπλισμό C-Arms μπορεί να παραμείνει σε εκκρεμότητα, ιδίως σε σχέση με το ερώτημα κατά πόσον ο κατώτερης κλάσης εξοπλισμός αυτού του είδους και ο αγγειακός και ο καρδιακός εξοπλισμός C-Arms αποτελούν αυτοτελείς αγορές προϊόντος.
- 2.γ) Η συμβουλευτική επιτροπή συμφωνεί με την Επιτροπή ότι, σε ό,τι αφορά τις συσκευές μαστογραφίας, οι σχετικές αγορές προϊόντος είναι, αφενός, η αγορά των αναλογικών συσκευών μαστογραφίας και, αφετέρου, η αγορά των ψηφιακών συσκευών μαστογραφίας.
3. Η συμβουλευτική επιτροπή συμφωνεί με την Επιτροπή ότι οι σχετικές γεωγραφικές αγορές για κάθε σχετική αγορά προϊόντος είναι εθνικών διαστάσεων.
4. Η συμβουλευτική επιτροπή συμφωνεί με την Επιτροπή ότι η προτεινόμενη συγκέντρωση δεν συνεπάγεται τη δημιουργία ούτε την ενίσχυση δεσπόζουσας θέσης στις εξής αγορές:
  - α) συσκευών παρακολούθησης για γενικές κλινικές
  - β) όλες τις πιθανές αγορές που σχετίζονται με τον εξοπλισμό C-Arms
  - γ) αναλογικών αλλά και ψηφιακών συσκευών μαστογραφίας.
- 5.α) Η συμβουλευτική επιτροπή συμφωνεί με την Επιτροπή ότι η προτεινόμενη συγκέντρωση, λόγω των οριζόντιων συνεπειών της, είναι πιθανό να οδηγήσει στη δημιουργία ή στην ενίσχυση δεσπόζουσας θέσης στις αγορές περιεχειρητικών συσκευών παρακολούθησης στην Ισπανία, το Ηνωμένο Βασίλειο, τη Σουηδία, τη Γαλλία και τη Γερμανία.
- 5.β) Η συμβουλευτική επιτροπή συμφωνεί με την Επιτροπή ότι η προτεινόμενη συγκέντρωση, λόγω των κάθετων συνεπειών της συγχώνευσης στις αγορές των μηχανημάτων αναισθησίας, των περιεχειρητικών συσκευών παρακολούθησης, των συσκευών παρακολούθησης για μονάδες εντατικής θεραπείας και των «συστημάτων νοσοκομειακών πληροφοριών», ενδέχεται να προκαλέσει σοβαρές επιφυλάξεις όσον αφορά το κατά πόσον η συγκέντρωση συμβιβάζεται με την κοινή αγορά, τουλάχιστον στο Βέλγιο, την Ιρλανδία, τη Σουηδία και το Ηνωμένο Βασίλειο.
6. Η συμβουλευτική επιτροπή συμφωνεί με την Επιτροπή ότι οι αναλήψεις υποχρεώσεων που έχουν προταθεί θα αποκαθιστούσαν τα προβλήματα που έχουν καταγραφεί για την κατάσταση του ανταγωνισμού στην αγορά των περιεχειρητικών συσκευών παρακολούθησης και θα εξάλειφαν τις σοβαρές επιφυλάξεις που έχουν διατυπωθεί σχετικά με κάθετες παραμέτρους στις αγορές μηχανημάτων αναισθησίας, περιεχειρητικών συσκευών παρακολούθησης, συσκευών παρακολούθησης για μονάδες εντατικής θεραπείας και «συστημάτων νοσοκομειακών πληροφοριών».
7. Η συμβουλευτική επιτροπή συμφωνεί με την Επιτροπή ότι η συγκέντρωση πρέπει να κηρυχθεί συμβιβάσιμη με την κοινή αγορά κατ' εφαρμογή του άρθρου 8 παράγραφος 2 του κανονισμού περί συγκεντρώσεων και της συμφωνίας για τον ΕΟΧ, υπό τον όρο της τήρησης των αναλήψεων υποχρεώσεων.
8. Η συμβουλευτική επιτροπή εισηγείται τη δημοσίευση της γνώμης της στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.
9. Η συμβουλευτική επιτροπή καλεί την Επιτροπή να λάβει υπόψη τα σχόλια και τις παρατηρήσεις της.

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

Μέρος 1.2 των κανόνων της ΕΚΤ για θέματα προσωπικού, το οποίο περιλαμβάνει τους κανόνες επαγγελματικής συμπεριφοράς και επαγγελματικού απόρρητου

(2004/C 92/06)

(Το παρόν κείμενο ακυρώνει και αντικαθιστά το κείμενο που δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα C 236 της 22ας Αυγούστου 2001, σ. 13)

1.2. Επαγγελματική συμπεριφορά και επαγγελματικό απόρρητο

Οι διατάξεις του άρθρου 4 στοιχεία β), γ) και στ) και του άρθρου 5 στοιχείο β) των όρων απασχόλησης εφαρμόζονται ως ακολούθως:

1.2.1. Η εκτελεστική επιτροπή διορίζει σύμβουλο δεοντολογίας. Ο σύμβουλος δεοντολογίας παρέχει κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με κάθε πτυχή της επαγγελματικής συμπεριφοράς και του επαγγελματικού απόρρητου. Χωρίς να θίγεται το εν λόγω έργο του, ο σύμβουλος δεοντολογίας παρέχει συμβουλές και θεσπίζει ερμηνευτικά κριτήρια για θέματα δεοντολογίας. Στη διεκπεραίωση της αποστολής του, ο σύμβουλος δεοντολογίας υπόκειται σε υποχρέωση τήρησης αυστηρής εμπιστευτικότητας. Οι συμβουλές και τα ερμηνευτικά κριτήρια για θέματα δεοντολογίας δημοσιεύονται, σε γενικευμένη μορφή, στο ενδοδίκτυο της ΕΚΤ.

Ο σύμβουλος δεοντολογίας διασφαλίζει, ιδιαίτερα, την ομοιόμορφη ερμηνεία των κανόνων της ΕΚΤ αναφορικά με την εκμετάλλευση εμπιστευτικών πληροφοριών. Ο σύμβουλος δεοντολογίας παρέχει χρονικά άμεση και ολοκληρωμένη ενημέρωση στον εξωτερικό ελεγκτή σχετικά με τις συμβουλές και τα ερμηνευτικά κριτήρια για θέματα δεοντολογίας που διαμορφώνει όσον αφορά τους κανόνες σχετικά με την εκμετάλλευση εμπιστευτικών πληροφοριών.

1.2.2. Με τη φράση «αποζημιώσεις, αμοιβές ή δώρα» νοείται κάθε χρηματικό ωφέλημα ή/και κάθε μη χρηματικό ωφέλημα.

1.2.3. Μέλος του προσωπικού προσκαλούμενο να συμμετάσχει σε εκδήλωση με την επαγγελματική του ιδιότητα δεν δέχεται κανενός είδους αμοιβή.

1.2.4. Επιτρέπεται η αποδοχή φιλοξενίας, προσφερόμενης στα συνήθη πλαίσια, και συμβολικών δώρων, προκειμένου να αποφευχθεί προσβολή του προσφέροντος.

1.2.5. Σε περίπτωση αμφιβολίας, πριν από την αποδοχή οποιουδήποτε δώρου ή φιλοξενίας, τα μέλη του προσωπικού λαμβάνουν την έγκριση του γενικού διευθυντή ή διευθυντή τους και, όταν αυτό δεν είναι εφικτό, τον ενημερώνουν αμέσως σχετικά με κάθε δώρο ή με τη φιλοξενία που αποδέχθηκαν.

1.2.6. Τα μέλη του προσωπικού δεν δημοσιεύουν έργα ή άρθρα ούτε δίνουν διαλέξεις με θέμα την ΕΚΤ ή τις

δραστηριότητές της χωρίς την προηγούμενη άδεια της εκτελεστικής επιτροπής.

1.2.7. Λόγω της θέσης που κατέχει η ΕΚΤ και της γενικότερης οικονομικής και χρηματοοικονομικής σημασίας των θεμάτων με τα οποία ασχολείται, τα μέλη του προσωπικού τηρούν το επαγγελματικό απόρρητο σχετικά με πληροφορίες που αφορούν θέματα με τα οποία ασχολείται η ΕΚΤ.

1.2.8. Ως πληροφορίες που αφορούν θέματα με τα οποία ασχολείται η ΕΚΤ (εμπιστευτικές πληροφορίες) νοούνται οι πληροφορίες i) οι οποίες είναι γνωστές σε μέλος του προσωπικού, ii) αφορούν τη διοίκηση της ΕΚΤ ή συναλλαγές οποιουδήποτε είδους (συμπεριλαμβανομένων των σχεδιαζόμενων συναλλαγών) που απορρέουν από την εφαρμογή των στόχων και των καθηκόντων της ΕΚΤ, και iii) είναι εμπιστευτικές ή iv) θεωρούνται ή είναι δυνατό να θεωρηθούν σχετικές με επικείμενες αποφάσεις της ΕΚΤ. Οι εμπιστευτικές πληροφορίες που αφορούν θέματα με τα οποία ασχολείται η ΕΚΤ περιλαμβάνουν ένα ευρύ φάσμα πληροφοριών και είναι δυνατό να προέρχονται από οποιαδήποτε χώρα ή τομέα δραστηριοτήτων εντός της ΕΚΤ. Για το λόγο αυτό, τα στοιχεία που ακολουθούν αποτελούν απλώς παραδείγματα και η απαρίθμηση τους δεν είναι εξαντλητική:

— μεταβολές στη νομισματική πολιτική ή στην πολιτική των συναλλαγματικών ισοτιμιών του Ευρωσυστήματος ή των λοιπών κεντρικών τραπεζών διεθνώς·

— διακυμάνσεις στα μηνιαία νομισματικά μεγέθη, στα στοιχεία ισοζυγίου πληρωμών, στα συναλλαγματικά διαθέσιμα ή σε οποιαδήποτε άλλα οικονομικά ή χρηματοοικονομικά δεδομένα μπορούν να επηρεάσουν τις αγορές·

— επικείμενες κανονιστικές μεταβολές·

— πληροφορίες που μπορούν να επηρεάσουν τις αγορές και σχετίζονται με σύζητήσεις και διαπραγματεύσεις στα διεθνή φόρα·

— εσωτερικές διοικητικές αποφάσεις, οι οποίες λαμβάνονται από την ΕΚΤ.

Η ανακοίνωση πληροφοριών στο σύννηδες πλαίσιο άσκησης της εργασίας δεν συνιστά παράβαση των εν λόγω κανόνων.

- 1.2.9. Απαγορεύεται στα μέλη του προσωπικού να χρησιμοποιούν, άμεσα ή έμμεσα με τη μεσολάβηση τρίτων, εμπιστευτικές πληροφορίες στις οποίες έχουν πρόσβαση, είτε χρησιμοποιούν τις εν λόγω πληροφορίες σε ιδιωτικές χρηματοοικονομικές συναλλαγές που διεξάγουν με ίδιο κίνδυνο και για ίδιο λογαριασμό είτε τις χρησιμοποιούν σε παρόμοιες συναλλαγές που διεξάγουν με κίνδυνο και για λογαριασμό τρίτων. Ο όρος «τρίτος» περιλαμβάνει, ενδεικτικά, τους συζύγους, τους αναγνωρισμένους συντρόφους, τους γονείς, τα τέκνα, τα λοιπά μέλη της οικογένειας, τους συναδέλφους και τα νομικά πρόσωπα.
- 1.2.10. Απαγορεύεται ειδικά στα μέλη του προσωπικού να εκμεταλλεύονται, άμεσα ή έμμεσα με τη μεσολάβηση τρίτων, τη θέση και τις αρμοδιότητές τους στην ΕΚΤ ή εμπιστευτικές πληροφορίες στις οποίες έχουν πρόσβαση, διά της απόκτησης ή εκχώρησης, είτε με ίδιο κίνδυνο ή για ίδιο λογαριασμό είτε με κίνδυνο ή για λογαριασμό τρίτων, κατά τους όρους του άρθρου 1.2.9, οποιουδήποτε περιουσιακού στοιχείου (συμπεριλαμβανομένων των κινητών αξιών, του συναλλάγματος και του χρυσού) ή δικαιώματος (συμπεριλαμβανομένων των δικαιωμάτων από συμβάσεις παραγωγών μέσωσ ή από στενά συνδεδεμένα με αυτά χρηματοδοτικά μέσα), με τα οποία συνδέονται στενά οι εν λόγω πληροφορίες. Η απαγόρευση αυτή ισχύει για κάθε είδος χρηματοοικονομικών (επενδυτικών) συναλλαγών, στις οποίες περιλαμβάνονται ενδεικτικά:
- οι επενδύσεις σε τίτλους (μετοχές, ομολογίες, τίτλους επιλογής, δικαιώματα προαίρεσης, συμβόλαια μελλοντικής εκπλήρωσης ή κάθε άλλο υπό ευρεία έννοια τίτλο, καθώς και συμβάσεις προεγγραφής, απόκτησης ή εκχώρησης παρόμοιων τίτλων)
  - συμβάσεις επί δεικτών με αντικείμενο παρόμοιους με τους προαναφερθέντες τίτλους
  - πράξεις επί επιτοκίων
  - πράξεις συναλλάγματος
  - πράξεις με αντικείμενο εμπορεύματα.
- 1.2.11. Απαγορεύονται οι βραχυπρόθεσμες συναλλαγές (ήτοι ο συνδυασμός αγορών και πωλήσεων πραγματοποιούμενων στη διάρκεια ενός μήνα) κερδοσκοπικού χαρακτήρα, με αντικείμενο οποιοδήποτε περιουσιακό στοιχείο (συμπεριλαμβανομένων των κινητών αξιών, του συναλλάγματος και του χρυσού) ή δικαίωμα (συμπεριλαμβανομένων των δικαιωμάτων από συμβάσεις παραγωγών μέσωσ ή από στενά συνδεδεμένα με αυτά χρηματοδοτικά μέσα), εκτός αν το ενδιαφερόμενο μέλος του προσωπικού είναι σε θέση να δείξει με αντικειμενικό τρόπο τη μη κερδοσκοπική φύση και τους λόγους διενέργειας της συγκεκριμένης συναλλαγής.
- 1.2.12. Απαγορεύεται σε μέλη του προσωπικού να χρησιμοποιούν οποιοδήποτε τμήμα της τεχνικής υποδομής που προορίζεται για τις χρηματοοικονομικές πράξεις του ΕΣΚΤ, όταν διεξάγουν ιδιωτικές χρηματοοικονομικές συναλλαγές με ίδιο κίνδυνο και για ίδιο λογαριασμό ή με κίνδυνο και για λογαριασμό τρίτων, κατά τους όρους του άρθρου 1.2.9.
- Ο όρος «τεχνική υποδομή που προορίζεται για τις χρηματοοικονομικές πράξεις του ΕΣΚΤ» περιλαμβάνει τη χρησιμοποιούμενη στις συναλλαγές τηλεφωνική υποδομή Bosch, το σύστημα τηλετύπου και κάθε σύστημα που παρέχει πρόσβαση σε υπηρεσίες χρηματοοικονομικών πληροφοριών, π.χ. Bloomberg και Reuters, TOP, BI, EBS, FinanceKIT και S.W.I.F.T., καθώς και κάθε μελλοντικό υποκατάστατο σύστημα.
- Επιπλέον, απαγορεύεται η χρήση κινητών τηλεφώνων στην αίθουσα συναλλαγών και στις εγκαταστάσεις του Τμήματος Υποστήριξης και Διακανονισμού Παρεμβάσεων και του Τμήματος Επενδύσεων, επιτρέπεται δε κατ' εξαίρεση η χρήση τους, ως μέτρο έκτακτης ανάγκης, στο πλαίσιο των διαδικασιών της ΕΚΤ για την αντιμετώπιση εκτάκτων αναγκών.
- 1.2.13. Η εκτελεστική επιτροπή καθορίζει τα μέλη του προσωπικού, τα οποία, λόγω της άσκησης της εργασίας, του επαγγέλματος ή των καθηκόντων τους, έχουν πρόσβαση σε εμπιστευτικές πληροφορίες που αφορούν τις χρηματοοικονομικές πράξεις του ΕΣΚΤ. Η σχετική απόφαση της εκτελεστικής επιτροπής καθίσταται αυτοδίκαια μέρος των κανόνων για θέματα προσωπικού. Τα εν λόγω μέλη του προσωπικού δεν διεξάγουν καμία συναλλαγή, άμεσα ή έμμεσα, σε ημέρα που συμπίπτει με ημέρα διεξαγωγής συναλλαγής του ΕΣΚΤ, με αντικείμενο περιουσιακά στοιχεία (συμπεριλαμβανομένων των κινητών αξιών, του συναλλάγματος και του χρυσού) ή δικαιώματα (συμπεριλαμβανομένων των δικαιωμάτων από συμβάσεις παραγωγών μέσωσ ή από στενά συνδεδεμένα με αυτά χρηματοδοτικά μέσα) που έχουν τα ίδια γενικά χαρακτηριστικά (νόμισμα, εκδότη και παρόμοια διάρκεια) με εκείνα που αποτελούν αντικείμενο της συναλλαγής του ΕΣΚΤ την παραπάνω ημέρα, είτε με ίδιο κίνδυνο και για ίδιο λογαριασμό είτε με κίνδυνο και για λογαριασμό τρίτων, κατά τους όρους του άρθρου 1.2.9.
- 1.2.14. Η εκτελεστική επιτροπή καθορίζει τα μέλη του προσωπικού τα οποία, λόγω της άσκησης της εργασίας, του επαγγέλματος ή των καθηκόντων τους, έχουν πρόσβαση σε εμπιστευτικές πληροφορίες που αφορούν τη νομισματική πολιτική ή την πολιτική των συναλλαγματικών ισοτιμιών της ΕΚΤ ή τις χρηματοοικονομικές πράξεις του ΕΣΚΤ. Η σχετική απόφαση της εκτελεστικής επιτροπής καθίσταται αυτοδίκαια μέρος των κανόνων για θέματα προσωπικού.
- Τα εν λόγω μέλη του προσωπικού, κατόπιν αιτήματος του γενικού διευθυντή Διοίκησης, παρέχουν τις ακόλουθες πληροφορίες:
- κατάλογο των τραπεζικών λογαριασμών τους, συμπεριλαμβανομένων των λογαριασμών κατάθεσης κινητών αξιών και των λογαριασμών σε χρηματιστηριακούς πράκτορες

- κατάλογο κάθε εγγράφου εξουσιοδότησής τους από τρίτους σε ό,τι αφορά τους τραπεζικούς λογαριασμούς των τελευταίων, συμπεριλαμβανομένων των λογαριασμών κατάθεσης κινητών αξιών·
- τις γενικές οδηγίες ή κατευθυντήριες γραμμές τους προς τρίτους, στους οποίους έχει μεταβιβασθεί η αρμοδιότητα διαχείρισης του επενδυτικού τους χαρτοφυλακίου ⁽¹⁾.

Τα εν λόγω μέλη του προσωπικού, με δική τους πρωτοβουλία και χωρίς καθυστέρηση, παρέχουν λεπτομερή στοιχεία σχετικά με κάθε μεταβολή των ανωτέρω πληροφοριών. Οι πληροφορίες και τυχόν ενημερώσεις παρέχονται σε σφραγισμένους φακέλους και φυλάσσονται από το γενικό διευθυντή Διοίκησης, ο οποίος τις διαβιβάζει στον εξωτερικό ελεγκτή της ΕΚΤ, κατόπιν αιτήματος του τελευταίου.

Τα εν λόγω μέλη του προσωπικού, κατόπιν του σχετικού ετήσιου αιτήματος του εξωτερικού ελεγκτή της ΕΚΤ, παρέχουν συμπληρωματικά τα ακόλουθα στοιχεία που αφορούν περίοδο έξι συναπτων μηνών, κατά τα οριζόμενα στο ετήσιο αίτημα:

- έγγραφα που σχετίζονται με κάθε πώληση ή αγορά περιουσιακών στοιχείων (συμπεριλαμβανομένων των κινητών αξιών, του συναλλάγματος και του χρυσού) ή δικαιωμάτων (συμπεριλαμβανομένων των δικαιωμάτων από συμβάσεις παραγώγων μέσων ή από στενά συνδεδεμένα με αυτά χρηματοδοτικά μέσα), την οποία πραγματοποιούν με ίδιο κίνδυνο και για ίδιο λογαριασμό ή με κίνδυνο και για λογαριασμό τρίτων, κατά τους όρους του άρθρου 1.2.9·
- αντίγραφα κίνησης τραπεζικών λογαριασμών, συμπεριλαμβανομένων των λογαριασμών κατάθεσης κινητών αξιών και των λογαριασμών σε χρηματιστηριακούς πράκτορες· έγγραφα που σχετίζονται με τη σύναψη ή τροποποίηση ενυπόθηκων ή άλλων δανείων με ίδιο κίνδυνο και για ίδιο λογαριασμό ή με κίνδυνο και για λογαριασμό τρίτων, κατά τους όρους του άρθρου 1.2.9·
- έγγραφα που σχετίζονται με συναλλαγές τους αναφορικά με προγράμματα συνταξιοδότησης, συμπεριλαμβανομένου του προγράμματος συνταξιοδότησης της ΕΚΤ.

Όλες οι πληροφορίες παρέχονται σε σφραγισμένους φακέλους και φυλάσσονται από το γενικό διευθυντή Διοίκησης, ο οποίος τις διαβιβάζει στον εξωτερικό ελεγκτή της ΕΚΤ κατόπιν αιτήματος του τελευταίου. Όλες οι πληροφορίες που λαμβάνει ο εξωτερικός ελεγκτής παραμένουν εμπιστευτικές. Κατά παρέκκλιση από τον προαναφερθέντα κανόνα, ο εξωτερικός ελεγκτής της ΕΚΤ υποβάλλει στη Διεύθυνση Εσωτερικής Επιθεώρησης της ΕΚΤ αναφορά με σκοπό την

περαιτέρω διερεύνηση κάποιας μεμονωμένης περίπτωσης, σύμφωνα με το άρθρο 1.2.16, στην οποία περιλαμβάνονται οι πληροφορίες που έχει λάβει από το ενδιαφερόμενο μέλος του προσωπικού.

1.2.15. Σε περίπτωση που ο εξωτερικός ελεγκτής της ΕΚΤ εύλογα θεωρεί ότι δεν έχουν τηρηθεί οι προαναφερθέντες κανόνες, συμπεριλαμβανομένων των συμβουλών και ερμηνευτικών κανόνων για θέματα δεοντολογίας που διαμορφώνει ο σύμβουλος δεοντολογίας, έχει το δικαίωμα να ζητήσει από οποιοδήποτε μέλος του προσωπικού της ΕΚΤ να του παράσχει ολοκληρωμένες πληροφορίες επί του θέματος. Το συγκεκριμένο μέλος του προσωπικού παρέχει στον εξωτερικό ελεγκτή της ΕΚΤ, σε εμπιστευτική βάση και κατόπιν αιτιολογημένου αιτήματος του τελευταίου, ολοκληρωμένες πληροφορίες σχετικά με:

- το σύνολο των τραπεζικών λογαριασμών του, συμπεριλαμβανομένων των λογαριασμών κατάθεσης κινητών αξιών και των λογαριασμών σε χρηματιστηριακούς πράκτορες· τη σύναψη ή τροποποίηση ενυπόθηκων ή άλλων δανείων με ίδιο κίνδυνο και για ίδιο λογαριασμό ή με κίνδυνο και για λογαριασμό τρίτων, κατά τους όρους του άρθρου 1.2.9·
- το σύνολο των επενδυτικών συναλλαγών με αντικείμενο περιουσιακά στοιχεία (συμπεριλαμβανομένων των κινητών αξιών, του συναλλάγματος και του χρυσού) ή δικαιώματα (συμπεριλαμβανομένων των δικαιωμάτων από συμβάσεις παραγώγων ή από στενά συνδεδεμένα με αυτά χρηματοδοτικά μέσα), τις οποίες πραγματοποίησε με ίδιο κίνδυνο και για ίδιο λογαριασμό ή με κίνδυνο και για λογαριασμό τρίτων, κατά τους όρους του άρθρου 1.2.9, στη διάρκεια της περιόδου που επισημαίνει ο εξωτερικός ελεγκτής της ΕΚΤ·
- τις συναλλαγές του αναφορικά με προγράμματα συνταξιοδότησης, συμπεριλαμβανομένου του προγράμματος συνταξιοδότησης της ΕΚΤ·
- κατάλογο κάθε εγγράφου εξουσιοδότησής του από τρίτους σε ό,τι αφορά τους τραπεζικούς τους λογαριασμούς, συμπεριλαμβανομένων των λογαριασμών κατάθεσης κινητών αξιών.

Οι πληροφορίες παρέχονται σε σφραγισμένους φακέλους στον εξωτερικό ελεγκτή της ΕΚΤ μέσω του γενικού διευθυντή Διοίκησης. Όλες οι πληροφορίες που λαμβάνει ο εξωτερικός ελεγκτής παραμένουν εμπιστευτικές. Κατά παρέκκλιση από τον προαναφερθέντα κανόνα, ο εξωτερικός ελεγκτής της ΕΚΤ υποβάλλει στη Διεύθυνση Εσωτερικής Επιθεώρησης της ΕΚΤ αναφορά με σκοπό την περαιτέρω διερεύνηση κάποιας μεμονωμένης περίπτωσης, σύμφωνα με το άρθρο 1.2.15, στην οποία περιλαμβάνονται οι πληροφορίες που έχει λάβει από το ενδιαφερόμενο μέλος του προσωπικού.

⁽¹⁾ Τα προσδιοριζόμενα κατά τους όρους του άρθρου 1.2.14 μέλη του προσωπικού δύνανται να προβαίνουν σε εκχώρηση της διαχείρισης των επενδυτικών τους χαρτοφυλακίων σε τρίτους, όπως οργανισμοί τύπου «blind trust», οργανισμοί συλλογικών επενδύσεων κτλ.

1.2.16. Ο εξωτερικός ελεγκτής της ΕΚΤ αναφέρει κάθε περίπτωση μη συμμόρφωσης προς τους προαναφερθέντες κανόνες στη Διεύθυνση Εσωτερικής Επιθεώρησης της ΕΚΤ, η οποία ερευνά περαιτέρω το ζήτημα της συμμόρφωσης προς τους εν λόγω κανόνες. Οι ιδιωτικές χρηματοοικονομικές δραστηριότητες που διενεργούνται σε συνθήκες πλήρους συμμόρφωσης προς τις συμβουλές και τους ερμηνευτικούς κανόνες για θέματα δεοντολογίας που διαμορφώνει ο σύμβουλος δεοντολογίας δεν οδηγούν σε παρόμοια αναφορά του εξωτερικού ελεγκτή της ΕΚΤ. Το ενδιαφερόμενο μέλος του προσωπικού ενημερώνεται σχετικά με την αναφορά του εξωτερικού ελεγκτή της ΕΚΤ, έχει δε το δικαίωμα να γνωστοποιεί στον εξωτερικό ελεγκτή της ΕΚΤ τις απόψεις του επί της εν λόγω αναφοράς.

Η αναφορά, την οποία συντάσσει ο εξωτερικός ελεγκτής της ΕΚΤ και στην οποία περιλαμβάνονται οι πληροφορίες που παρέχει το ενδιαφερόμενο μέλος του προσωπικού, μπορεί να χρησιμοποιείται στο πλαίσιο πειθαρχικής διαδικασίας, όπως προβλέπεται στο Μέρος 8 των όρων απασχόλησης του προσωπικού της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, και, στην έκταση που απαιτείται βάσει του εφαρμοστέου δικαίου, στο πλαίσιο κάθε δίωξης κινούμενης από

εξωτερικές αρχές σχετικά με εικαζόμενες παραβάσεις των εθνικών ποινικών νόμων.

- 1.2.17. Τα μέλη του προσωπικού συζητούν με τον σύμβουλο δεοντολογίας κάθε απορία σχετική με την εφαρμογή των εν λόγω κανόνων (εάν, για παράδειγμα, κάποια ιδιωτική χρηματοοικονομική συναλλαγή την οποία επιδιώκουν θα συνεπαγόταν κατάχρηση εμπιστευτικών πληροφοριών). Η διεξαγωγή ιδιωτικών χρηματοοικονομικών συναλλαγών σε συνθήκες πλήρους συμμόρφωσης προς τις συμβουλές και τους ερμηνευτικούς κανόνες για θέματα δεοντολογίας που διαμορφώνει ο σύμβουλος δεοντολογίας δεν προκαλούν την κίνηση πειθαρχικής διαδικασίας για μη συμμόρφωση μέλους του προσωπικού προς τις υποχρεώσεις του. Οι εν λόγω συμβουλές, ωστόσο, δεν απαλλάσσουν το μέλος του προσωπικού από κάθε άλλη ευθύνη του.
- 1.2.18. Οι υποχρεώσεις των μελών του προσωπικού, οι οποίες προβλέπονται στα άρθρα 1.2.14 και 1.2.15, εξακολουθούν να υφίστανται για διάστημα έξι μηνών από τη λύση της εργασιακής τους σχέσης με την ΕΚΤ. Το αίτημα του εξωτερικού ελεγκτή για παροχή πληροφοριών αφορά την περίοδο που λήγει ένα μήνα μετά τη λύση της εργασιακής σχέσης.

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΙΔΡΥΜΑ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΓΙΑ ΤΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΕΤΟΣ 2004

(2004/C 92/07)

Ο προϋπολογισμός του Ιδρύματος για το 2004 ανέρχεται σε 17,6 εκατομμύρια ευρώ, εκ των οποίων 11,6 εκατομμύρια προορίζονται για δαπάνες προσωπικού, 1,4 εκατομμύρια για κτήρια, εξοπλισμό και άλλες διοικητικές δαπάνες και 4,5 εκατομμύρια για ειδικές ενέργειες και σχέδια στον τομέα της επαγγελματικής εκπαίδευσης και κατάρτισης.

Επιπλέον, το Ίδρυμα διαχειρίζεται κονδύλια των προγραμμάτων Phare/Cards, Tacis και Meda συνολικού ύψους 178,3 εκατομμυρίων ευρώ καθώς και ένα κυλιόμενο ετήσιο ταμείο ύψους 500 000 ευρώ, που παρέχει η ιταλική κυβέρνηση.

Τα πλήρη στοιχεία σχετικά με τον προϋπολογισμό του 2004 και τον πίνακα προσωπικού διατίθενται στο δικτυακό τόπο του Ιδρύματος στην ακόλουθη διεύθυνση: www.etf.eu.int

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΙΔΡΥΜΑ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΙ 2003/2004

ΔΑΠΑΝΕΣ

	Τίτλος	2003 Προϋπολογισμός μετά τις μεταφορές	2004 Προϋπολογισμός
ΤΙΤΛΟΣ 1	ΔΑΠΑΝΕΣ ΣΧΕΤΙΚΕΣ ΜΕ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΤΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ		
	ΣΥΝΟΛΟ ΤΙΤΛΟΥ 1	11 239 000	11 643 973
ΤΙΤΛΟΣ 2	ΚΤΗΡΙΑ, ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΔΑΠΑΝΕΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ		
	ΣΥΝΟΛΟ ΤΙΤΛΟΥ 2	1 421 000	1 390 027
ΤΙΤΛΟΣ 3	ΔΑΠΑΝΕΣ ΣΧΕΤΙΚΕΣ ΜΕ ΤΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΣΗ ΕΙΔΙΚΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ		
Κεφάλαιο 30	Λειτουργικές δαπάνες (τεκμηρίωση, εκδόσεις, μετάφραση, συνεδριάσεις κ.λπ.)		
	Σύνολο κεφαλαίου	1 136 425	948 000
Κεφάλαιο 31	Δράσεις προτεραιότητας: δραστηριότητες του προγράμματος εργασίας (Υποστήριξη στην Επιτροπή, παροχή πληροφόρησης και ανάλυσης μέσω του δικτύου εθνικών παρατηρητών, δραστηριότητες ανάπτυξης)		
	Σύνολο κεφαλαίου	3 403 575	3 618 000
ΤΙΤΛΟΣ 3	ΣΥΝΟΛΟ ΤΙΤΛΟΥ 3	4 540 000	4 566 000 (!)
	ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ	17 200 000	17 600 000

(!) Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έχει εγγράψει στο αποθεματικό 406 100 ευρώ στον Τίτλο 3 του προϋπολογισμού. Έχουν ξεκινήσει διαδικασίες προκειμένου να απελευθερωθεί το εν λόγω ποσό του αποθεματικού.

III

(Πληροφορίες)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Πληροφορίες σχετικές με την πρόσκληση υποβολής υποψηφιοτήτων εν όψει της σύστασης «Ευρωπαϊκού φόρουμ ενέργειας και μεταφορών» (2001/C 205/06)

Ανανέωση των μελών του «Ευρωπαϊκού φόρουμ ενέργειας και μεταφορών»

(2004/C 92/08)

Σύμφωνα με την από 11 Ιουλίου 2001 απόφαση (2001/546/CE) της Επιτροπής, που δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* L 195 της 19.7.2001 σ. 58, η ανανεώσιμη εντολή διορισμού των παρόντων μελών λήγει την 30 Ιουνίου 2004.

Η Επιτροπή καλεί τους ενδιαφερόμενους να ανανεώσουν την προηγούμενη υποψηφιότητά τους ή να υποβάλλουν μια άλλη σύμφωνα με τους όρους που ορίζει η πρόσκληση για την υποβολή υποψηφιοτήτων που δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* (2001/C 205/06) της 21 Ιουλίου 2001.

Προκειμένου να λάβει υπόψη την διεύρυνση της Ένωσης, η πρόσκληση είναι ανοιχτή στους πολίτες των νέων Κρατών μελών.

Οι υποψηφιότητες, υπογεγραμμένες και συνοδευόμενες από βιογραφικό σημείωμα, πρέπει να έχουν αποσταλεί **το αργότερο μέχρι τις 17 Μαΐου 2004**.

Μετά από αυτήν την ημερομηνία, η Επιτροπή θα προχωρήσει στον διορισμό των μελών. Η πρόσκληση υποβολής υποψηφιοτήτων παραμένει ανοικτή μετά τις 17 Μαΐου 2004 εν όψει των ενδεχόμενων ανανεώσεων των απαιτήσεων για την καλή λειτουργία του φόρουμ.

Οι αιτήσεις πρέπει:

είτε να αποσταλούν με συστημένη επιστολή ή ιδιωτική ταχυδρομική υπηρεσία (αποδεικτικό στοιχείο αποτελεί η σφραγίδα του ταχυδρομείου), στην ακόλουθη διεύθυνση: Commission européenne, Direction Générale Energie et Transports, Secrétariat unité A3, DM 28 bureau 6/100, B-1049 Bruxelles,

είτε να παραδοθούν ιδιοχείρως αντί αποδείξεως παραλαβής, στην ακόλουθη διεύθυνση: Commission Européenne, Direction Générale Energie et Transports, secrétariat Unité A3, 28 rue Demot, bureau 6/100, B-1040 Bruxelles.

Περαιτέρω πληροφορίες αρμόδια η Anne-Marie Fiquet, τηλ. (32-2) 295 95 29, φαξ (32-2) 295 98 16, e-mail: anne-marie.fiquet@cec.eu.int

2004 — ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΥΠΟΒΟΛΗΣ ΠΡΟΤΑΣΕΩΝ**στον τομέα της κοινοτικής συνεργασίας σε θέματα πολιτικής προστασίας**

(2004/C 92/09)

- I.1. Στόχος της παρούσας πρόσκλησης υποβολής προτάσεων είναι να επιλεγούν δράσεις, οι οποίες θα τύχουν της οικονομικής στήριξης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Γενική Διεύθυνση Περιβάλλοντος. Η ενίσχυση αυτή λαμβάνεται με τη μορφή συγχρηματοδότησης.
- I.2. Οι τομείς που ενδιαφέρουν, καθώς και η φύση και το περιεχόμενο των δράσεων (επίσης δε και οι προϋποθέσεις χορήγησης ενίσχυσης και οι αιτήσεις) παρουσιάζονται στα έγγραφα τα αναφερόμενα στην παρούσα πρόσκληση υποβολής προτάσεων. Τα εν λόγω έγγραφα μπορεί κανείς να τα εξετάσει στο Internet Europa στην ακόλουθη διεύθυνση:

http://europa.eu.int/comm/environment/funding/intro_en.htm

- I.3. Διαδικασία υποβολής και εξέτασης των προτάσεων:

Η πρόσκληση υποβολής προτάσεων ισχύει μέχρι τις 28 Μαΐου 2004.

Η διαδικασία αξιολόγησης μιας πρότασης έχει ως εξής:

- παραλαβή, καταχώρηση και αναγνώριση παραλαβής εκ μέρους της Επιτροπής,
- εξέταση της πρότασης από τις υπηρεσίες της Επιτροπής,
- διαμόρφωση της τελικής απόφασης και ανακοίνωση των αποτελεσμάτων στον ενδιαφερόμενο κατά τη διάρκεια.

Οι επιτυχόντες θα επιλεγούν με βάση κριτήρια που απαριθμούνται στα έγγραφα της παρούσας πρόσκλησης υποβολής προτάσεων και εντός των ορίων του διαθέσιμου προϋπολογισμού.

Η συνολική διαδικασία έχει αυστηρά εμπιστευτικό χαρακτήρα. Σε περίπτωση έγκρισης από την Επιτροπή, θα συναφθεί σύμβαση (σε ευρώ) μεταξύ της Επιτροπής και των ενδιαφερομένων που έχουν υποβάλει την πρόταση.

Η απόφαση της Επιτροπής είναι οριστική και αμετάκλητη.

2004 — Πρόσκληση υποβολής προτάσεων στον τομέα του κοινοτικού μηχανισμού για τη διευκόλυνση της ενισχυμένης συνεργασίας στις επεμβάσεις βοήθειας της πολιτικής προστασίας

(2004/C 92/10)

- I.1. Στόχος της παρούσας πρόσκλησης υποβολής προτάσεων είναι να επιλεγούν οι οργανισμοί/όργανα στον τομέα των ασκήσεων (από τις χώρες που συμμετέχουν στον κοινοτικό μηχανισμό), τα οποία θα τύχουν της οικονομικής στήριξης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Γενική Διεύθυνση Περιβάλλοντος. Η ενίσχυση αυτή λαμβάνεται με τη μορφή συγχρηματοδότησης.
- I.2. Η φύση και το περιεχόμενο των προγραμμάτων άσκησης (επίσης δε και οι προϋποθέσεις χορήγησης ενίσχυσης και οι αιτήσεις) παρουσιάζονται στα έγγραφα τα αναφερόμενα στην παρούσα πρόσκληση υποβολής προτάσεων. Τα εν λόγω έγγραφα μπορεί κανείς να τα εξετάσει στο Internet Europa στην ακόλουθη διεύθυνση:

http://europa.eu.int/comm/environment/funding/intro_en.htm

- I.3. Διαδικασία υποβολής και εξέτασης των προτάσεων:

Η πρόσκληση υποβολής προτάσεων ισχύει μέχρι τις 15 Ιουνίου 2004.

Η διαδικασία αξιολόγησης μιας πρότασης έχει ως εξής:

- παραλαβή, καταχώρηση και αναγνώριση παραλαβής εκ μέρους της Επιτροπής,
- εξέταση της πρότασης από τις υπηρεσίες της Επιτροπής,
- διαμόρφωση της τελικής απόφασης και ανακοίνωση των αποτελεσμάτων στον ενδιαφερόμενο κατά τη διάρκεια του.

Οι επιτυχόντες θα επιλεγούν με βάση τα κριτήρια που απαριθμούνται στα έγγραφα της παρούσας πρόσκλησης υποβολής προτάσεων και εντός των ορίων του διαθέσιμου προϋπολογισμού.

Η συνολική διαδικασία έχει αυστηρά εμπιστευτικό χαρακτήρα. Σε περίπτωση έγκρισης από την Επιτροπή, θα συναφθεί σύμβαση (σε ευρώ) μεταξύ της Επιτροπής και των ενδιαφερομένων που έχουν υποβάλει την πρόταση.

Η απόφαση της Επιτροπής είναι οριστική και αμετάκλητη.

Προσκλήσεις υποβολής προτάσεων στον τομέα της κοινοτικής συνεργασίας σε θέματα πολιτικής προστασίας: μηχανισμός — ασκήσεις

(2004/C 92/11)

I.1. Στόχος της παρούσας πρόσκλησης υποβολής προτάσεων είναι να επιλεγούν δράσεις, οι οποίες θα τύχουν της οικονομικής στήριξης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Γενική Διεύθυνση Περιβάλλοντος. Η ενίσχυση αυτή λαμβάνεται με τη μορφή συγχρηματοδότησης.

I.2. Οι τομείς που ενδιαφέρουν, καθώς και η φύση και το περιεχόμενο των δράσεων (επίσης δε και οι προϋποθέσεις χορήγησης ενίσχυσης και οι αιτήσεις) παρουσιάζονται στα έγγραφα τα αναφερόμενα στην παρούσα πρόσκληση υποβολής προτάσεων. Τα εν λόγω έγγραφα μπορεί κανείς να τα εξετάσει στο Internet Europa στην ακόλουθη διεύθυνση:

http://europa.eu.int/comm/environment/funding/intro_en.htm

I.3. Διαδικασία υποβολής και εξέτασης των προτάσεων:

Η πρόσκληση υποβολής προτάσεων ισχύει μέχρι τις 30 Ιουνίου 2004.

Η διαδικασία αξιολόγησης μιας πρότασης έχει ως εξής:

- παραλαβή, καταχώρηση και αναγνώριση παραλαβής εκ μέρους της Επιτροπής,
- εξέταση της πρότασης από τις υπηρεσίες της Επιτροπής,
- διαμόρφωση της τελικής απόφασης και ανακοίνωση των αποτελεσμάτων στον ενδιαφερόμενο κατά τη διάρκεια του.

Οι επιτυχόντες θα επιλεγούν με βάση τα κριτήρια που απαριθμούνται στα έγγραφα της παρούσας πρόσκλησης υποβολής προτάσεων και εντός των ορίων του διαθέσιμου προϋπολογισμού.

Η συνολική διαδικασία έχει αυστηρά εμπιστευτικό χαρακτήρα. Σε περίπτωση έγκρισης από την Επιτροπή, θα συναφθεί σύμβαση (σε ευρώ) μεταξύ της Επιτροπής και των ενδιαφερομένων που έχουν υποβάλει την πρόταση.

Η απόφαση της Επιτροπής είναι οριστική και αμετάκλητη.
